Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 19 7 MEI 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Vanochtend werd ik opgebeld door Oom Dagobert. „Zeg, luister 'ns," zei hij, „bel me over één minuut terug, goed?" En voor ik iets kon zeggen of vragen had hij de hoorn op het toestel gelegd.
Ik zocht in het telefoonboek z'n nummer op en draaide 't. Tring!.. ging het..., „Ja, hallo! Met Dagobert Duck!" hoorde ik.
„Met Oom Donald," antwoordde ik. „Wat had dat nu te betekenen?"
„Ik wilde je iets vertellen," legde hij me uit, „maar telefoneren kost geld.... Als jij me belt, kost het me geen cent, begrijp je!"
„Asjemenou!" was alles wat ik kon uitbrengen.
„Ik wilde je vertellen wat ik gistermiddag heb meegemaakt. Ik stond voor 'n bloemenstalletje wat te kijken, toen daar 'n klein meisje naar toe kwam, dat aan de man van het stalletje vroeg, hoe duur zo'n grote bos tulpen met narcissen was. Nou, het bleek heel wat meer te zijn dan zij gedacht had en bij zich had! De stalletjesbaas vroeg of ze misschien niet een kleiner bosje wilde hebben, maar dat vond ze eigenlijk niet zo leuk. Toen heb ik die man wat geld gegeven, zodat het meisje toch met een grote bos naar huis kon gaan... voor moederdag was het, zei ze. Nu wilde ik je vragen of jij dat geld niet aan mij zou willen terugbetalen.... ik kan het eigenlijk niet zo best missen.. Eén gulden was het.... doe je het?"
„Oom Dagobert," zei ik, „eindelijk heeft u 'ns iets goeds gedaan met uw geld, u heeft een klein meisje blij gemaakt.... en haar moeder. Geeft dat u dan geen voldoening? Is geld belangrijker voor u?"
„Eh.... nee," antwoordde hij, „dat niet.... maar dat meisje heb ik al blij gemaakt, dat is nu voorbij voor mij.... als ik nu ook nog die gulden terug kreeg, zou het helemaal fijn zijn!"
Ik heb de telefoon weer opgehangen, Oom Dagobert is nu eenmaal onverbeterlijk!

OOM DONALD

PRIJZEN

Beste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 12.
1e prijs: Anne Gorter, **Oldenzaal.**
2e prijs: Addie v. Staveren, **Amelde.**
3e t/m 12e prijs: R. Bakker, **IJmuiden;** Robert H. Leupen, **Den Haag;** H. Mampuys, **B.P.S. 3 (Blg.);** H. d. Jongh, **Rotterdam;** W. de Smet, **Elsdonck-Edegem (Blg.);** R. Modderman, **Beerla;** Adske v. Loon, **Drimmelen;** Y. Lignac, **Warmond;** A. de Jong, **Valthermond;** H. Doppenberg, **Amsterdam.**
13e t/m 22e prijs: Rim Tom, **Zwolle;** F. Keyzer, **Stellendam;** W. Vanhove, **Berchem (Blg.);** J. Struyck, **Eindhoven;** J. Smith, **Hoofddorp;** Chr. Roelen, **Dinther;** K. Stomphorst, **Hilversum;** A. v. Bochove, **Pernis;** Miekie Hettinga, **Burgwerd;** C. Gouwenberg, **Julianadorp.**
De oplossing van prijsvraag no. 17 luidt: **ALS DE KAT VAN HUIS IS, DANSEN DE MUIZEN.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 19

In dit plaatje staan zes letters verborgen, sommige staan scheef of zelfs ondersteboven. Als je ze hebt opgespoord, zet ze dan in een bepaalde volgorde achter elkaar en doe dit dan zó dat je de naam van een „autoslaapplaats" krijgt.

Schrijf die naam op een briefkaart en zend deze vóór 12 mei als je in Nederland woont, aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, aan: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.

Net als altijd ook nu weer: duidelijk je naam en adres op de briefkaart vermelden en bovendien in de linkerbovenhoek zetten „oplossing 19". Veel succes, allemaal!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Jullie brieven en briefjes zijn allijd van harte welkom, jongens en meisjes! Als je schrijft, doe dat dan aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — aan: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

LIENTJE KOSTER, BARNEVELD. Leuk dat je me weer 'ns geschreven hebt, Lientje. Ik heb Rakker de groeten van jou gedaan en hem gezegd, dat jij hem zo grappig vindt. Daar was hij heel blij mee.
APPIE DE HAAN, VLISSINGEN. Hoeveel keer kun je 1 van 100 aftrekken, vroeg je me. Tja, maar één keer, hè? Want dan is 100 99 geworden! En welk soort kangoeroe heeft geen buidel? Dat weet ik echt niet. Schrijf je me dat nog eens?
SJANIE VAN RIJS, ZOETERMEER. Nee, Sjanie, Walt Disney

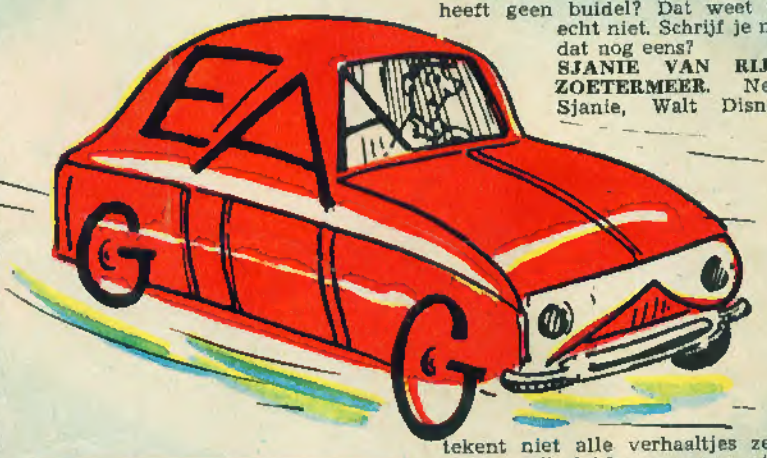

tekent niet alle verhaaltjes zelf. Dat zou hij niet kunnen, er moeten er zoveel verschijnen! Daar heeft hij een heleboel andere tekenaars voor zitten, die het precies zo doen als hij het zegt.
JOHAN VAN DEN BERGH, ROOSENDAAL. Knabbel en Babbel zijn chipmunks (tsjipmunks spreek je dat uit), kleine leuke knaagdiertjes, die alleen in Amerika voorkomen. Ze hebben vreselijk veel praatjes en zijn onlzettend vlug. Een cheetah is een jachtluipaard en inderdaad het snelste dier.
DOORTJE EN MATTY VAN EISBURG, ROTTERDAM. Weten jullie waar ik reuze benieuwd naar ben? Of de poedels Poe en Del, net zoals jullie, tweelingen zijn! Schrijf dat nog eens. Gijs heeft beloofd hard te zullen werken. Of hij het ook gaat doen....?
ADRIE HUIZEN, RIDDERKERK. Heb je de laatste tijd nog gevoetbald? Het wordt er haast te warm voor. Gaat het op school nog goed? Ik had vroeger met aardrijkskunde altijd de grootste moeite..

WALT DISNEY'S

OMA DUCK

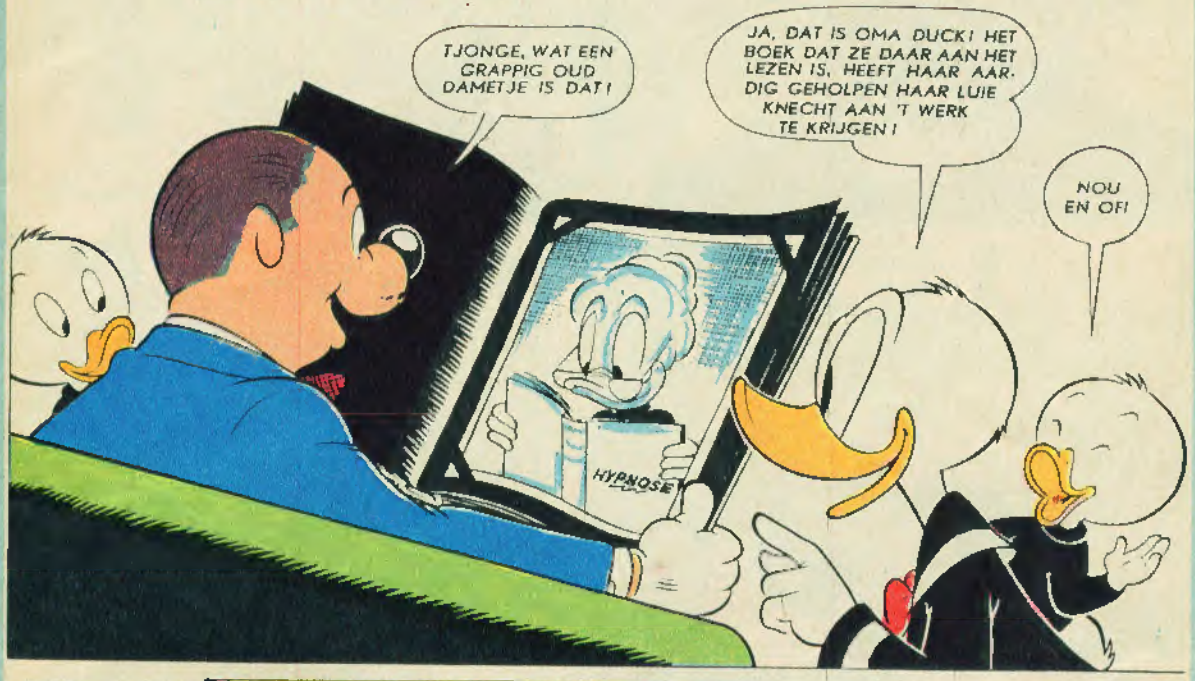

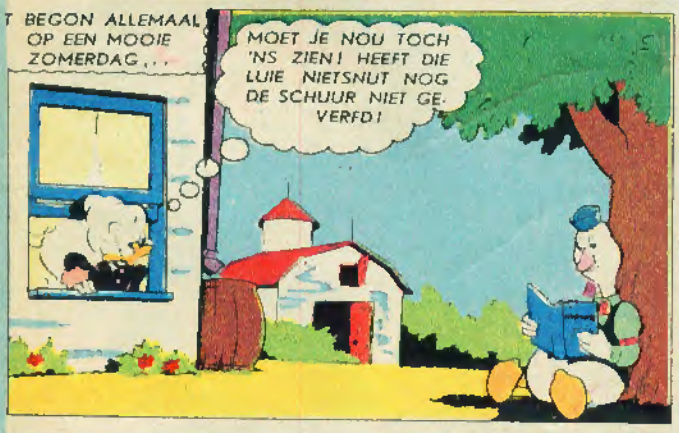

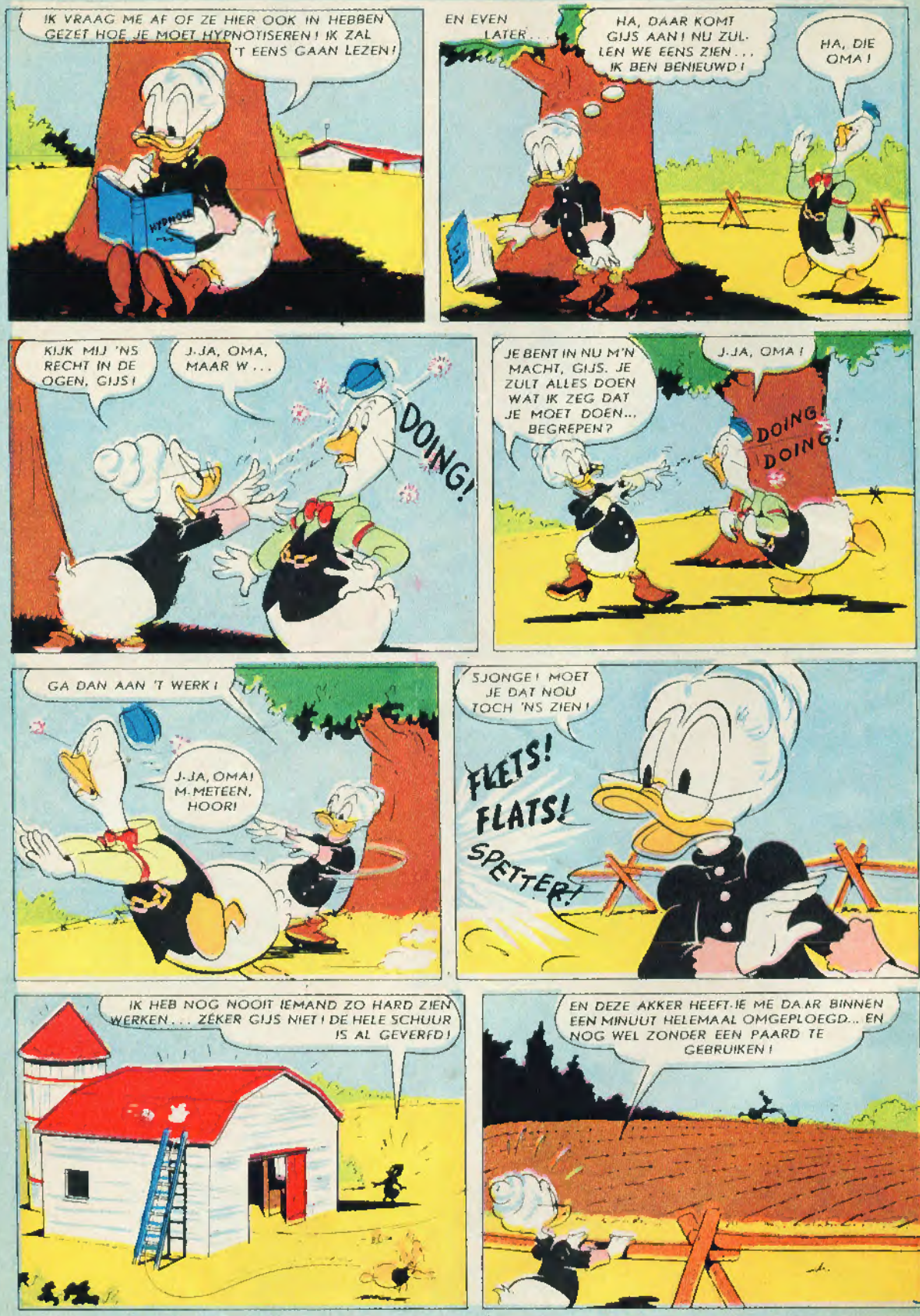
IK VRAAG ME AF OF ZE HIER OOK IN HEBBEN GEZET HOE JE MOET HYPNOTISEREN! IK ZAL 'T EENS GAAN LEZEN!
HYPNOSE
EN EVEN LATER...
HA, DAAR KOMT GIJS AAN! NU ZULLEN WE EENS ZIEN... IK BEN BENIEUWD!
HA, DIE OMA!
KIJK MIJ 'NS RECHT IN DE OGEN, GIJS!
J-JA, OMA, MAAR W...
DOING!
JE BENT IN NU M'N MACHT, GIJS. JE ZULT ALLES DOEN WAT IK ZEG DAT JE MOET DOEN... BEGREPEN?
J-JA, OMA!
DOING!
DOING!
GA DAN AAN 'T WERK!
J-JA, OMA! M-METEEN, HOOR!
SJONGE! MOET JE DAT NOU TOCH 'NS ZIEN!
FLETS!
FLATS!
SPETTER!
IK HEB NOG NOOIT IEMAND ZO HARD ZIEN WERKEN... ZEKER GIJS NIET! DE HELE SCHUUR IS AL GEVERFD!
EN DEZE AKKER HEEFT-IE ME DAAR BINNEN EEN MINUUT HELEMAAL OMGEPLOEGD... EN NOG WEL ZONDER EEN PAARD TE GEBRUIKEN!

VOOR VANDAAG HEEFT HIJ WEL GENOEG GEDAAN, VIND IK
HOU ER MAAR MEE OP, GIJS, JE KUNT NU WEL EVEN GAAN UITRUSTEN . . . GIJS!
HOU OP! HOOR JE ME NIET, GIJS? LIEVE HELP, IK KAN HEM NIET MEER LATEN OPHOUDEN!
FLETS!
SPLETTER!
ASJEMENOU! DAAR BEGINT HIJ ME DE SCHUUR NOG EEN KEERTJE TE SCHILDEREN! OPHOUDEN, GIJS!! STOPPEN!
HET BOEK! IK ZAL GAUW 'NS KIJKEN OF ER IN STAAT WAT IK MOET DOEN!
JA, DAAR STAAT HET . . . „OM IEMAND UIT Z'N HYPNOSE TE HALEN, MOET MEN HEEL HARD „GERONIMO" ROEPEN." DAT ZAL IK DAN MAAR 'NS DOEN!
HYPNOSE
ARME GIJS! Z'N HELE LEVEN HEEFT HIJ NOG NIET ZO HARD GEWERKT! IK KRIJG GEWOON MEDELIJDEN MET HEM!
ALLE KIPPEN OP EEN VEE-TENTOONSTELLING! IS HIJ DE SCHUUR VOOR DE DERDE MAAL AAN 'T VERVEN!

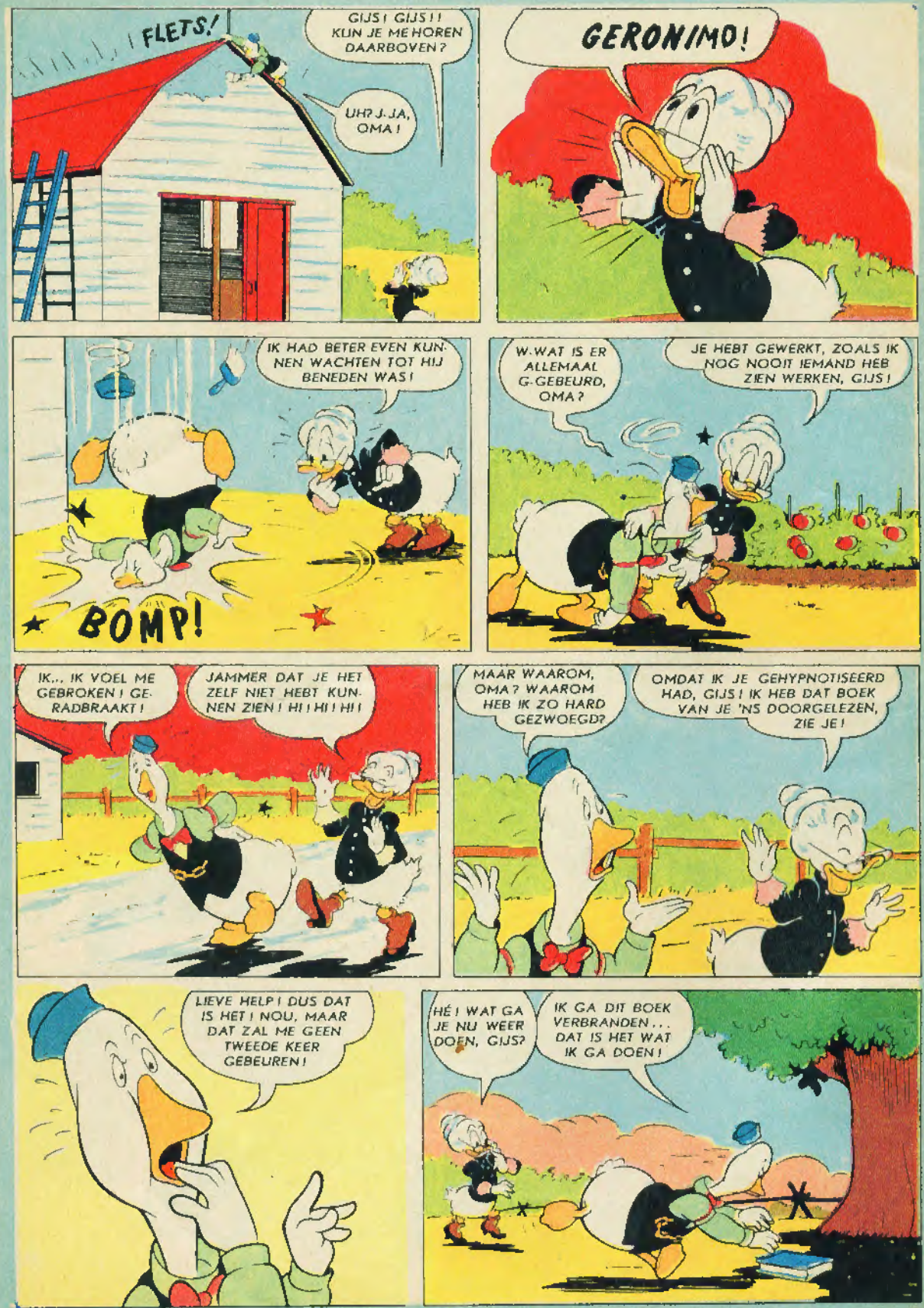
FLETS!
GIJS! GIJS!! KUN JE ME HOREN DAARBOVEN?
UH? J-JA, OMA!
GERONIMO!
IK HAD BETER EVEN KUNNEN WACHTEN TOT HIJ BENEDEN WAS!
BOMP!
W-WAT IS ER ALLEMAAL G-GEBEURD, OMA?
JE HEBT GEWERKT, ZOALS IK NOG NOOIT IEMAND HEB ZIEN WERKEN, GIJS!
IK... IK VOEL ME GEBROKEN! GERADBRAAKT!
JAMMER DAT JE HET ZELF NIET HEBT KUNNEN ZIEN! HI! HI! HI!
MAAR WAAROM, OMA? WAAROM HEB IK ZO HARD GEZWOEGD?
OMDAT IK JE GEHYPNOTISEERD HAD, GIJS! IK HEB DAT BOEK VAN JE 'NS DOORGELEZEN, ZIE JE!
LIEVE HELP! DUS DAT IS HET! NOU, MAAR DAT ZAL ME GEEN TWEEDE KEER GEBEUREN!
HÉ! WAT GA JE NU WEER DOEN, GIJS?
IK GA DIT BOEK VERBRANDEN... DAT IS HET WAT IK GA DOEN!

ZO! VAN NU AF AAN KRIJGT GEEN MENS MIJ OOIT WEER AAN 'T WERK!
DAT DACHT JE MAAR! IK HEB HEUS HET BOEK NIET NODIG OM JE TE HYPNOTISEREN, HOOR... IK WEET NOG PRECIES WAT IK MOET DOEN EN WELKE WOORDEN IK MOET ZEGGEN!
MEENT U DAT?!
JA, NOU! EN ALS ER VOORTAAN LASTIGE OF VERVELENDE KARWEITJES OPGEKNAPT MOETEN WORDEN, BRENG IK JE ONDER M'N MACHT!
SLIK!
IK DENK ER NIET OVER HEM NOG OOIT WEER 'NS TE HYPNOTISEREN, MAAR DAT HOEFT HIJ NIET TE WETEN! HI! HI! HI!
IK VIND HET HELEMAAL GEEN PRETTIG IDEE DAT IK IEDER OGENBLIK AAN HET WERK GEZET KAN WORDEN!
HÉ, WACHT 'NS EVENTJES... DAT ZOU IK WEL 'NS KUNNEN DOEN!
EN EVEN LATER...
LIEVE HELP! WAT HEB JE NOU GEDAAN? WAAR IS DAT VOOR?
HAHA! NU BEN IK SLIMMER GEWEEST DAN U, OMA! IK HEB MEZELF AAN DEZE BOOM GEBONDEN EN HET SLEUTELTJE VAN HET SLOT WEGGEGOOID!
NU KUNT U ME NIET AAN HET WERK ZETTEN... ZELFS NIET ALS U ME HYPNOTISEERT! SLIM VAN MIJ, HÉ OMA?
IK VIND HET INDERDAAD SLIM...
... MAAR IK BEN BANG DAT JE NET EEN BEETJE TE SLIM BENT GEWEEST, GIJS! IK WILDE JE NAMELIJK KOMEN VERTELLEN DAT HET ETEN KLAAR STAAT. ZIE JE HI! HI!
SUK!
ZUCHT!
KREUN!

WALT DISNEY'S
WILLY WORTEL
DE MENSEN ZULLEN ZICH WEL AFVRAGEN WAAROM IK 'N HUISJE OP DE WERVELWINDHEUVEL AAN 'T BOUWEN BEN!
ZIJ ZOUDEN STOMVERBAASD ZIJN ALS ZE WISTEN DAT IK 'T DEED OMDAT IK EEN TIJDJE OP EEN PLAATS MOET WONEN WAAR WERVELWINDEN ZIJN!
IK HEB PAS EEN NIEUWE UITVINDING GEDAAN... 'N WERVELWIND-WAARSCHUWINGSAPPARAAT... EN DAT MOET IK TOCH 'NS PROBEREN!
ZO GAUW ER EEN WERVELWIND BEGINT OP TE STEKEN, KLINGELT 'T DING EN DAN HEB IK NOG TIJD GENOEG IN M'N STORMKELDER TE KRUIPEN!
EN ALS IK DAAR EENMAAL IN ZIT EN DE DEUR ACHTER ME HEB DICHT GEDAAN, KAN ZELFS DE HARDSTE STORM M'N HAAR NIET IN DE WAR WAAIEN!
KLENG! KLENG!
HÉ... WAAROM ZOU HET APPARAAT GEKLINGELD HEBBEN! ER IS IN DE VERSTE VERTE GEEN WERVELWINDJE TE ZIEN! IK BEGRIJP HET NIET...

HET IS UITGESLOTEN DAT HET DING VALS ALLARM SLAAT! DAT KAN EENVOUDIG NIET!
ER MOET ERGENS EEN WERVELWIND ZIJN... HET LIJKT ME HET VEILIGST IN M'N STORM-KELDER TE KRUIPEN EN 'NS EVEN AF TE WACHTEN!
KLIK!
WOESJ!
TOCH VIND IK HET VREEMD DAT IK HELEMAAL GEEN WERVELWIND BOVEN M'N HOOFD HOOR RAZEN...
IK MOEST MAAR 'NS GAAN KIJKEN WAT ER NU EIGENLIJK PRECIES AAN DE HAND IS...
KONK!
PLOP

BENG!
BZZT!
BZZT!
KLENG!
KLENG!
KLENG!
HOEH!
BENG!
BENG!
BENG!
WOESJ!

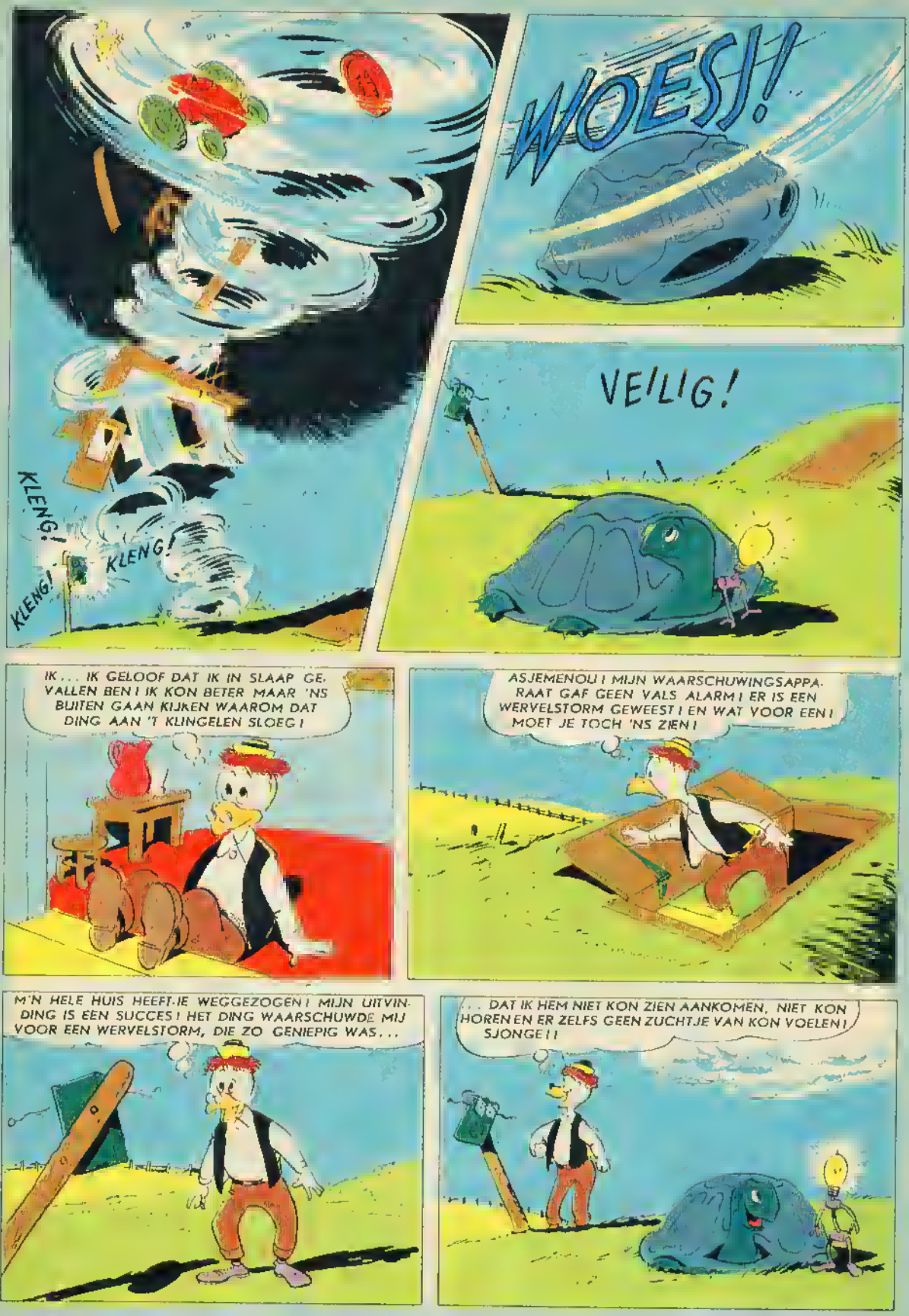
KLENG!
KLENG!
KLENG!
WOESJ!
VEILIG!
IK . . . IK GELOOF DAT IK IN SLAAP GE-VALLEN BEN! IK KON BETER MAAR 'NS BUITEN GAAN KIJKEN WAAROM DAT DING AAN 'T KLINGELEN SLOEG!
ASJEMENOU! MIJN WAARSCHUWINGSAPPA-RAAT GAF GEEN VALS ALARM! ER IS EEN WERVELSTORM GEWEEST! EN WAT VOOR EEN! MOET JE TOCH 'NS ZIEN!
M'N HELE HUIS HEEFT-IE WEGGEZOGEN! MIJN UITVIN-DING IS EEN SUCCES! HET DING WAARSCHUWDE MIJ VOOR EEN WERVELSTORM, DIE ZO GENIEPIG WAS. . .
. . . DAT IK HEM NIET KON ZIEN AANKOMEN, NIET KON HOREN EN ER ZELFS GEEN ZUCHTJE VAN KON VOELEN! SJONGE!!

SPANNING

AAN DE GRENS

Boer Van Miert heeft een groot fortuin geërfd. Korte tijd later wordt zijn tienjarig dochtertje Anneke ontvoerd. Nadat Van Miert een briefje van de ontvoerder heeft gekregen hoe en waar hij het geld moet betalen, zet de politie een valstrik, maar de ontvoerder is allen te slim af. In de nacht vlucht hij met het kind de grens over, waar hij de zigeuner Alfredo Zampi ontmoet, die juist met een smokkelzaakje bezig is....

JA, ik wonen in een woonwagen. Hollanders zeggen ik zigeuner, maar Alfredo Zampi is Italiaan. Mijn vrouw op kermis beroemde waarzegster. Kan de toekomst zien! Mensen veel centen en francs betalen!" Daarop wees Alfredo op de zak met de gesmokkelde boter. „Deze maar kleine bijverdienste. Kom, wij niet tijd hebben voor kletspraatjes, moeten vóór zonsopgang thuis zijn....." en ze namen de zak weer op. In het oosten begon de hemel zich al te kleuren, maar na korte tijd kwamen ze op een breed pad. Ze waren nu vlak bij een dorpje, want Anneke zag hier en daar een lichtje branden. Ze had geen flauw idee waar ze was, maar even verder moesten ze een grote verkeersweg oversteken, juist op het punt waar een bordje met de naam van het dorp stond. „Sandvliet" las ze. Ze had er nooit van gehoord, maar het moest een plaatsje in Vlaanderen zijn, want ze waren immers de grens over? Het ging nu achter een aantal huizen om. Het voetpad lag hier vol grint, dat knarste onder hun voeten, maar vlak daarop stonden ze in een woonwagenkamp. Alfredo leidde Thijs en Anneke rechtstreeks naar een grote helderwit geverfde wagen. „Naar binnen. Niemand ons gezien!" fluisterde hij, terwijl hij met behulp van Thijs de zware zak in een bak onder de wagen plaatste. In de wagen, die ze langs een klein trapje binnenkwamen, brandde een oliepitje.

„Maria!" riep Alfredo opgewekt uit, „wij hebben gasten," en daarna volgde er een taaltje dat noch Thijs, noch Anneke verstond. Het zou wel Italiaans zijn. Blijkbaar legde Alfredo zijn vrouw uit wat er die nacht geheurd was en wie de „gasten" waren.

„Maria," vervolgde hij daarna weer in zijn gebroken Nederlands, „deze meneer is Thijs Blok, die meisje daar is zijn dochter..... Anneke."

„Wat begin je nou?" vroeg de vrouw die nog in bed lag. „Hier geen plaats voor gasten. Wij straks naar kermis in Merxem," maar daarop volgde weer een vloed van Italiaanse woorden uit de mond van Alfredo. Uit het gebaar dat hij met zijn vinger maakte begreep Anneke dat hij vertelde dat Thijs goed zou betalen. Maar Alfredo had meer op het oog dan goed betalen. Alfredo had over de grens van de ontvoering gehoord, een meisje, Anneke, tien jaar oud..... en een losprijs van vijftigduizend gulden!

Na veel heen en weer gepraat waar de „gasten" niets van begrepen, kwam Maria, een lange, slonzig uitziende donkere vrouw, haar bed uit. Ze zette water op een petroleumstel en begon op een tweede pitje een maaltijd klaar te maken, die ze Thijs en het meisje voorzette. Beiden aten als hongerige wolven zonder dat er verder een woord gewisseld werd.

„Jij moe zijn!" zei de vrouw tot Anneke toen deze klaar was en wees haar op haar bed. Anneke keek de vrouw dankbaar aan en zei met een diepe zucht: „Ja, mevrouw. Het is hier veel beter dan in die akelige Duitse bunker." Ze trok haar benodigde schoenen uit en kroop onder de dekens. Thijs keek schichtig van Maria naar Alfredo, maar de opmerking van Anneke was hem blijkbaar ontgaan, want Maria stopte Anneke toe en Alfredo zei heel vriendelijk: „Jij ook slapen, Thijs. Jij ook moe!" Maar Thijs wilde daar niets van weten. Hij moest zijn ogen goed open houden. Hij begreep drommels goed dat die vriendelijke zigeuner en zijn vrouw hen niet hadden opgenomen uit pure menslievendheid. Nee, hij moest zo snel mogelijk hier weer weg zien te komen. Anneke

„Naar binnen Jultie! Niemand ons gezien!" fluisterde hij ....

kon hier nu even op haar verhaal komen, anders kreeg hij nog de grootste last met haar en ze hadden beiden een flinke warme maaltijd gehad! Hij moest zien dat hij die zigeuners wat geld afhandig maakte voor hij weer vertrok, want zijn eigen geld was bijna op.

Alfredo scheen zelf ook slaap te hebben. Hij liet zich in een klein vouwstoeltje zakken en bleef lange tijd Thijs

zitten aankijken. Zodra ze in het woonwagenkamp waren aangekomen had deze zijn donkere bril weer opgezet.
„Zet die zonnebril toch af!" zei Alfredo vriendelijk. „Hier binnen zon niet schijnen. Straks gaan regenen." Maar Thijs deed of hij niets hoorde en hield zijn bril op. Beter dat niemand zijn ogen zag, want daar kon je later altijd aan herkend worden. Alfredo drong gelukkig niet aan en sloot zijn ogen. Maria scharrelde nog wat in de wagen rond. Even keek ze naar het slapende kind, daarna naar Thijs die naar het scheen in een hoekje zat te suffen en haar man, die nu zijn hoofd achterover had laten zakken en ingeslapen leek te zijn. Daarna deed ze een wollen doek om en verliet de wagen. Thijs hoorde haar in de bak onder de wagen rommelen. Ze ging de gesmokkelde boter, die Alfredo zojuist thuis gebracht had, aan de man brengen. Even later zag hij haar met een handkar waarop een grote zak lag, het woonwagenkamp verlaten in de richting

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

van het dorp. Hij keek eens rond. De wagen zag er goed uit. Deze lieden zaten vast en zeker goed bij kas! Alfredo had zijn armen langs zijn sloeltje laten vallen en scheen vast in slaap. Zou hij eens gauw even rondneuzen of hier niets te halen viel? In die tafellade daar misschien? Voorzichtig stond hij op en liep zo geruisloos mogelijk op de lade toe. De vloer van de wagen kraakte..... Bij de lade gekomen trok Thijs deze langzaam open. Er lagen messen en vorken in..... geen geld. In dat doosje daar misschien? Ook al niet. Wacht, in de kast. Op zijn tenen sloop hij op de kast toe. Borden, pannen, flesjes en..... daar lag een grote huishoudbeurs. Hij bedacht zich geen ogenblik en greep de beurs. Er bleken enkele bankbiljetten van honderd francs in te zitten. Die kon hij uitstekend gebruiken om de komende dagen aan de kost te komen. Vlug liet hij het geld in zijn zak glijden en.....
„Jij dankbare gast!" klonk het plotseling uit de stoel van Alfredo. „Jij krijgen onderdak, goed eten en dan jij stelen mijn geld!"
Geschrokken liet Thijs de beurs op de grond vallen en stamelde iets van „ik wist niet... ik dacht... ik..." maar Alfredo was opgestaan en plaatste zich in zijn volle lengte voor Thijs en greep deze bij zijn kraag. „Net wat Alfredo gedacht heeft..." zei de zigeuner scherp, „Jij rare meus. In Italië wij zeggen jij banditto!"
„Blijf met je handen van me af," viel Thijs uit. „Je bent zelf een bandiet! Jij smokkelt!"
„Ach," suste de zigeuner hem, „beetje stelen, beetje smokkelen, dat niet echt slecht, maar Thijs Blok wel slechte man. Thijs Blok niet alleen stelen geld, maar..." en Alfredo lachte fijntjes.
Thijs haalde plotseling enkele van de gestolen bankbiljetten uit zijn zak en wierp die op tafel. „Hier, je geld stinkt!" riep hij kwaad uit. „Kom Anneke!" schreeuwde hij daarop en trok de dekens van het bed af. „We gaan. We hebben deze zigeuners niet nodig!" — Alfredo plaatste zich nu voor de deur van de woonwagen en telde daarop de bankbiljetten. „Nog drie," zei hij droogjes. Met geweld probeerde Thijs de man op zij te drukken, nadat hij Anneke uit het bed had gesleurd. „Op zij, schurk!" riep hij uit, „of ik zal je....." maar op hetzelfde moment trof de zigeuner hem met een enorme kaakslag, welke hem vierkant tegen de vloer deed slaan. „Slapen!" gebood hij Anneke, die daarop weer gedwee het bed inkroop, maar Thijs was inmiddels weer overeind gekropen en vóór dat de zigeuner er op bedacht was greep hij deze bij de benen, zodat ook hij tegen de grond sloeg. Er volgde nu een vechtpartij. Beide mannen rolden over de vloer zodat de woonwagen er van schudde. Enkele borden en glazen kletterden tegen de grond en een ogenblik was het een heidens kabaal. De omliggende woonwagens werden geopend en nieuws-

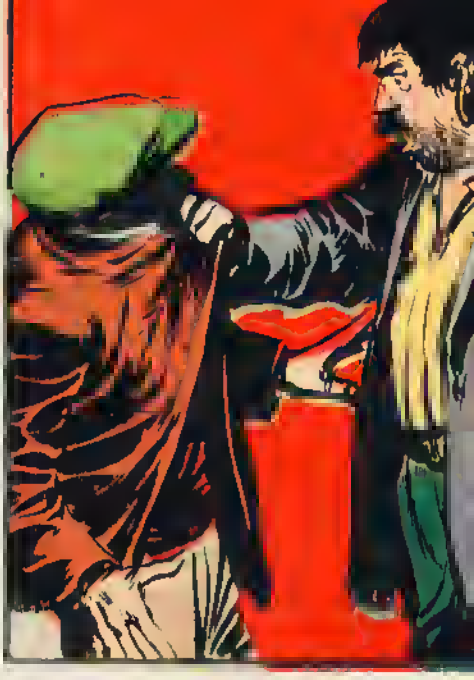

Alfredo greep Thijs stevig bij zijn kraag.

De mannen rolden over de vloer zodat de wagen er van schudde.

gierig staken enkelen hun hoofd naar buiten. „Er wordt geknokt!" riep een vrouw, terwijl ze de mouwen opstroopte. „Bij Alfredo Zampi!" Ook van de andere wagens kwamen mensen toelopen, sommigen met een mes of een eind hout gewapend. Met een ruk openden ze de deur van Zampi's wagen, juist toen Anneke begon te gillen. De namaak-snor van Thijs lag op de grond terwijl zijn zonnebril twee gebarsten glazen vertoonde. „Wat is hier aan de hand?" schreeuwde de vrouw met de opgestroopte mouwen. „Een indringer, Alfredo?"

Een sterke kerel trok de twee vechtenden van elkaar. Alfredo had twee blauwe ogen, terwijl de lip van Thijs hevig bloedde.

„Deze vent is....." maar vlug bedacht Alfredo zich. Hij mocht zijn tegenstander niet verraden, want hij had betere plannen. „Nee, mensen, niks aan de hand. Alfredo boos geworden, maar nu al over. Al klaar!", en terwijl hij in zichzelf iets in het Itallaans mompelde, drukte hij de anderen zijn wagen weer uit. „Niks aan de hand, mensen, helemaal niks," en hij sloot de wagen weer. Thijs was hijgend overeind gekrabbeld en liet zich over het bed vallen, maar toen Alfredo zich omdraaide wilde hij weer opnieuw beginnen. De zigeuner beduidde hem echter te gaan zitten. „Thijs, jij en ik zaken doen. Ik alles weten. Deze kind is Anneke van Mlert, de ontvoerde kind. Jij je met haar schull gehouden in Dultse bunker bij Woensdrecht over de grens. Ik jou niet verraden... maar ik helft van losprijs...!"

Thijs was lelijk in de handen van de zigeuner gevallen. Als hij niet op het voorstel van Alfredo om de losprijs te delen, inging, dan zou deze hem bij de politie aanbrengen. Het beste was om voorlopig maar goede vrienden met hem te blijven, al hadden ze dan ook zo juist elkaar zo toegetakeld, dat Alfredo met twee blauwe ogen en Thijs met een gescheurde lip zat te kijken.

„Zeg eens... wat is je ware naam eigenlijk?" informeerde de zigeuner, „en... ik zou die bril met die kapotte glazen nu maar afzetten!"

„Ik heet Thijs Blok en niet anders," hield de ontvoerder vol, terwijl hij zijn kapotte bril afzette. Hij keek even opzij naar Anneke, die hem nu voor het eerst eens recht in de ogen kon kijken. In het gevecht met de zigeuner was hij zijn namaaksnor kwijt geraakt en had hij ook zijn pet verloren, zodat ze hem nu zag zoals hij werkelijk was, met het grote litteken dwars over zijn voorhoofd. Het was een gezicht dat ze haar hele leven nooit meer zou vergeten. De kerel had afschuwelijk indringende ogen en zonder snor en bril zag hij er nog onguurder uit. „Goed, we zullen de losprijs samen delen," gaf Thijs toe, terwijl hij met zijn zakdoek zijn bebloede lip bette. „Vijftigduizend gulden," zei Alfredo. „De helft is vijfentwintigduizend en geen cent minder. Jij geen gekke dingen proberen, want Alfredo goede vrienden met politie. Beetje stelen, beetje smokkelen niet zo erg, maar jij... kidnapper. Dat héél erg! Alfredo Zampi geen kleine jongen en precies weten wat moet hij doen als jij probeert verdwijnen. Anneke blijft hier tot helft van losprijs betaald," besloot hij. Woedend keek Thijs de kerel aan, hij kòn niets beginnen. Hij was helemaal in de macht van deze Itallaan. Hij moest een manier verzinnen om van die zigeuner en zijn vrouw af te komen, maar hoe? Desnoods liet hij de vent en diens vrouw helemaal uit de weg ruimen. Hen vermoorden? Nee, dat was te gevaarlijk. De zigeuner zou wel ergens familie hebben en die zou de zaak misschien tot de grond toe laten uitzoeken. Nee, het moest een ongeluk zijn. Brand bijvoorbeeld. Hij kon Alfredo en Maria in hun eigen wagen opsluiten en de zaak in brand steken. Hij moest eens heel goed nadenken. Voorlopig was er geen haast. Hij zat in die woonwagen bij Zampi veilig en in Hoogerheide zou de politie op de duur de zaak misschien wel opgeven. Ook Van Miert zou door de politie in de gaten gehouden worden en het was dus voorlopig het beste geen contact met de boer te maken. Die losprijs kon wel even wachten. Alfredo zou ongeduldig worden en er misschien genoeg van krijgen. Als de zigeuner het meisje lang genoeg in zijn wagen verborgen hield, was hij zelf schuldig aan medeplichtigheid en zou hij zeker niet gauw naar de politie lopen als er iets mis ging. De tijd was nu dus zijn bondgenoot.

„Goed, we zullen de losprijs delen...."

Inmiddels was Maria weer komen opdagen. De handkar was leeg en ze had de gesmokkelde boter dus aan de man gebracht. Die mensen hadden natuurlijk hun vaste afnemers voor hun gesmokkelde goederen. Toen de vrouw de wagen binnenstapte, keek ze wel even raar op. De twee gehavende mannen zaten zwijgend tegenover elkaar, terwijl Anneke inmiddels in het bed weer was ingeslapen.

Onmiddellijk begon de rappe tong van Alfredo weer in het Itallaans te ratelen. Het was duidelijk dat hij zijn vrouw vertelde wat er gebeurd was. Thijs nam haar eens goed op. Had Alfredo niet verteld dat ze de kermissen afreisden met een waarzeggerstent? Zou het gewoon boerenbedrog zijn of zou ze werkelijk in de toekomst kunnen zien? Er waren van die zigeunerinnen... Als ze werkelijk de toekomst kon voorspellen, moest hij met deze vrouw oppassen, want ze zou dan ook zijn plannen van te voren „zien". „We gaan naar de kermis in Merxem," had ze gezegd. Thijs kende Merxem wel, het lag even voor Antwerpen. Die dag werd verder weinig gesproken. Thijs vertoonde zich niet buiten de woonwagen, want hoe minder mensen hem zagen hoe beter. Anneke sliep de gehele dag door. Het kind zag er ellendig uit na die dagen in de vochtige bunker, maar ze zou onder de goede zorgen van Maria Zampi wel gauw weer bijkomen. 't Was immers hun aller belang dat ze gezond bleef, want een ziek kind zou hun een blok aan het been zijn.....

Zal de ontvoerder er in slagen van die zigeuner af te komen? En Hoe? Dat kunnen jullie volgende week in „Donald Duck" lezen!

Bertjes en Batjes van Donald Duck

VOOR POSTZEGEL-VERZAMELAARS (XIII)

Het grote voordeel van zo'n zelfgemaakt, losbladig album is dat je heel gemakkelijk nieuwe bladen kunt toevoegen als er nieuwe series postzegels uitkomen, terwijl het ook een eenvoudig werkje is om een blad, waarvan de indeling je bij het opplakken van de zegels niet helemaal bevalt, even te vervangen door een ander.
Op één feit moeten wij nog even je aandacht vestigen. Zorg er voor dat in de rechter benedenhoek van ieder blad voldoende ruimte vrij blijft.
Bij het omslaan van de bladen mogen je vingers namelijk niet in aanraking komen met de postzegels.
Als je nu je postzegels hebt ingeplakt op de wijze, die wij hebben beschreven, dan zul je zien dat het steeds een genoegen is om je verzameling te bekijken.
Heb je de meeste series compleet, dan is het interessant om de bladen eens naast elkaar op tafel voor je uit te spreiden.
Je krijgt dan „in vogelvlucht" een overzicht van alles wat je hebt. Dat je met dit losbladig systeem nog verschillende andere kanten op kunt, daarover lees je de volgende keer.

DOZENKUNST

„Een oude kartonnen doos is net 'n mooi schilderij," meent Gustav Metzger uit Londen. „Ik dacht daar feitelijk pas aan toen ik een jaar geleden over een grote doos struikelde. Ik nam de doos mee en maakte er een kunstwerk van."
Zo is mijnheer Metzger sinds die tijd aan de gang met zijn „kartonnendozenkunst", zoals hij 't noemt. Hij wil de grootste collectie dozen ter wereld bij elkaar zien te brengen. Intussen heeft hij ook al een tentoonstelling gehouden. Allemaal verschillende kartonnen dozen, zomaar aan een spijker opgehangen aan de muur. Kunst!!!

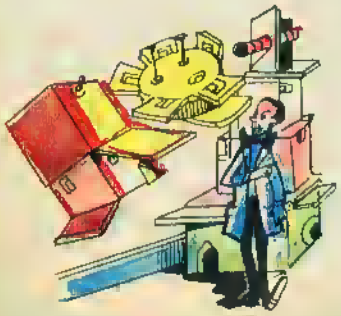

BROODJES SMEREN

Er was eens een vader, die heel veel kinderen had en die, omdat zijn vrouw te druk was met andere dingen, iedere dag voor al die kinderen heel wat boterhammen moest smeren. Dat broodsmeren ging die vader tenslotte vervelen en omdat hij een reuze handige kerel was, vond hij de „broodsmeermachine" uit. Nu kon hij voortaan rustig in zijn stoel blijven zitten, terwijl de machine de boterhammen smeerde.

In werkelijkheid is het niet precies zo gegaan als dit verhaal vermeldt, maar hoe dan ook, de broodsmeermachine was uitgevonden.
Wij hebben hem onlangs in Utrecht in werking gezien. Als hij zich even flink „kwaad" maakt, smeert hij 3500/boterhammen per uur!
Welke vader doet dat na?
Zelfs de bekende „twee beren" kunnen tegen dit broodjes-smeren niet op!

DAANTJE DIERENVRIEND

Voordat je je poes of hond een portie gekookte vis voorzet, zoek je er natuurlijk eerst alle graten uit. Bij wijting bijvoorbeeld is dit een heel werkje, want deze vis heeft veel en heel fijne graten. Graten zijn gevaarlijk voor onze dieren. Ze kunnen in hun keel blijven steken of onheil aanrichten in hun ingewanden.
Nu is 't vervelende dat er, ondanks je goede zorgen, toch nog dikwijls een aantal graten in de vis kunnen blijven zitten. Om die laatste graatjes eruit te halen doe je het beste, het schoteltje met vis op ooghoogte onder een niet te zwakke lamp te houden. Als je nu over de vis heen kijkt, zie je de graatjes heel duidelijk zitten en kun je ze er gemakkelijk uit plukken.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

KABOUTER-TAARTJE

Regelrecht uit de fijne keuken van de kabouterkoning komt het volgende recept: neem een rond of ovaal biskwietje, een beetje bosbessenjam, wat met suiker stijfgeklopte slagroom en een gekleurd vruchtje of een heel klein beetje rode jam.
Besmeer het biskwietje met een dik laagje bosbessenjam, doe daar bovenop flink wat slagroom en leg op de top van die witte slagroomberg een rood of groen gekleurd vruchtje of, als je dat niet hebt, een half theelepeltje rode jam.
Zo'n kaboutertaartje ziet er prachtig uit, smaakt heerlijk en 't maken ervan kost maar weinig moeite.
Maar je moet er wel om denken dat je het niet te lang voor het gebruik klaar moet maken, anders loop je de kans dat de jam of slagroom van het biskwietje af gaat zakken.
En dan wil niemand meer geloven dat de kabouterkoning zulke taartjes eet!

EET JE VROLIJK!

Je zult weleens gemerkt hebben dat je de ene dag veel beter gehumeurd bent dan de andere. Hoe zou dat eigenlijk komen?
„Wel," zegt een dokter in Denemarken, „dat hangt af van wat je in de voorafgaande dagen gegeten hebt."
Deze dokter heeft namelijk jarenlang de eetgewoonten van zijn patiënten bestudeerd en meent nu met zekerheid te kunnen vaststellen, dat je van het eten van erwten en bonen kribbig wordt, dat snijboontjes je droevig stemmen en dat het geregeld gebruik van spinazie en bloemkool je heel vrolijk maakt.

ZWERVER

door

Walt Disney

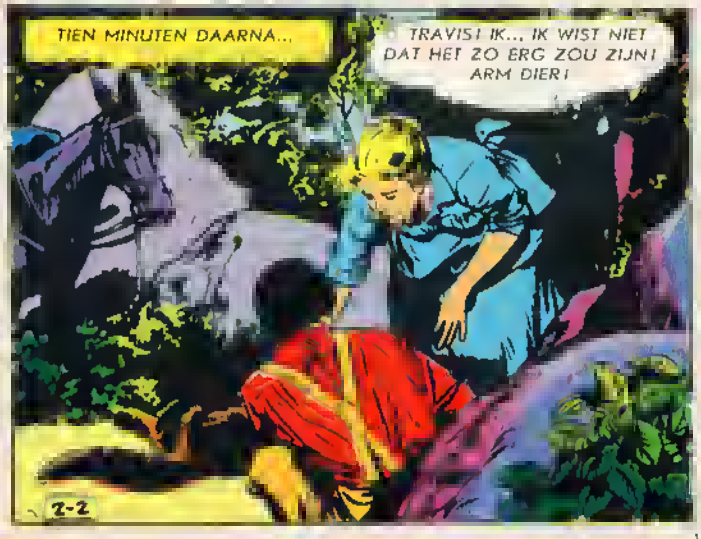

© 1960 Walt Disney Productions
Alle rechten voorbehouden.

ZWERVER! ZWERVER! HET MAG NIET... HET KAN NIET! JE MOET WEER BETER WORDEN, HOOR!

ZO, NU ZAL IK MAMA EVEN HALEN... DIE KAN JE TENMINSTE HELPEN.

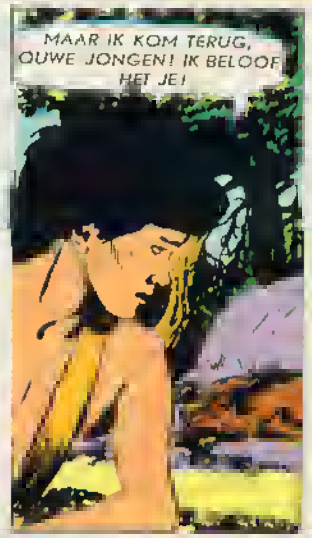
MAAR IK KOM TERUG, OUWE JONGEN! IK BELOOF HET JE!

, DAT ZIT. NU ZAL IK JE EVENTJES IN JE BED HELPEN, TRAVIS!
NEE MAMA, DAT KAN NOG NIET!

U BEGRIJPT HET NIET! IK MOET TERUG NAAR ZWERVER... HIJ IS ZWAAR GEWOND! EN IK HEB HEM BELOOFD DAT IK TERUG ZOU KOMEN!

GOED, JONGEN... DAN ZULLEN WE SAMEN NAAR HEM TOE GAAN.

ORDT ZWERVER OP EEN DRAAGSLEE GELEGD, UILEZEL NAAR DE BOERDERIJ WORDT GESLEEPT
GI NIET...
IE. DIE VARKENS ZOUDEN HEM NOOIT HEBBEN AANGEVALLEN, MAAR HIJ WILDE MIJ VERDEDIGEN!
y Productions uden.

DIE AVOND...
NU JULLIE TWEE DIK IN 'T VERBAND ZITTEN, ZAL ARLISS HET HOOFD VAN ONS GEZIN MOETEN ZIJN!

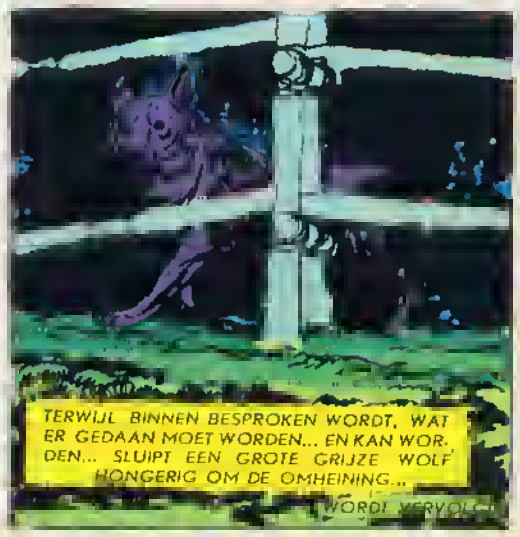
TERWIJL BINNEN BESPROKEN WORDT, WAT ER GEDAAN MOET WORDEN... EN KAN WOR. DEN... SLUIPT EEN GROTE GRIJZE WOLF HONGERIG OM DE OMHEINING...
WORDT VERVOLGD

WALT DISNEYS

PLUTO

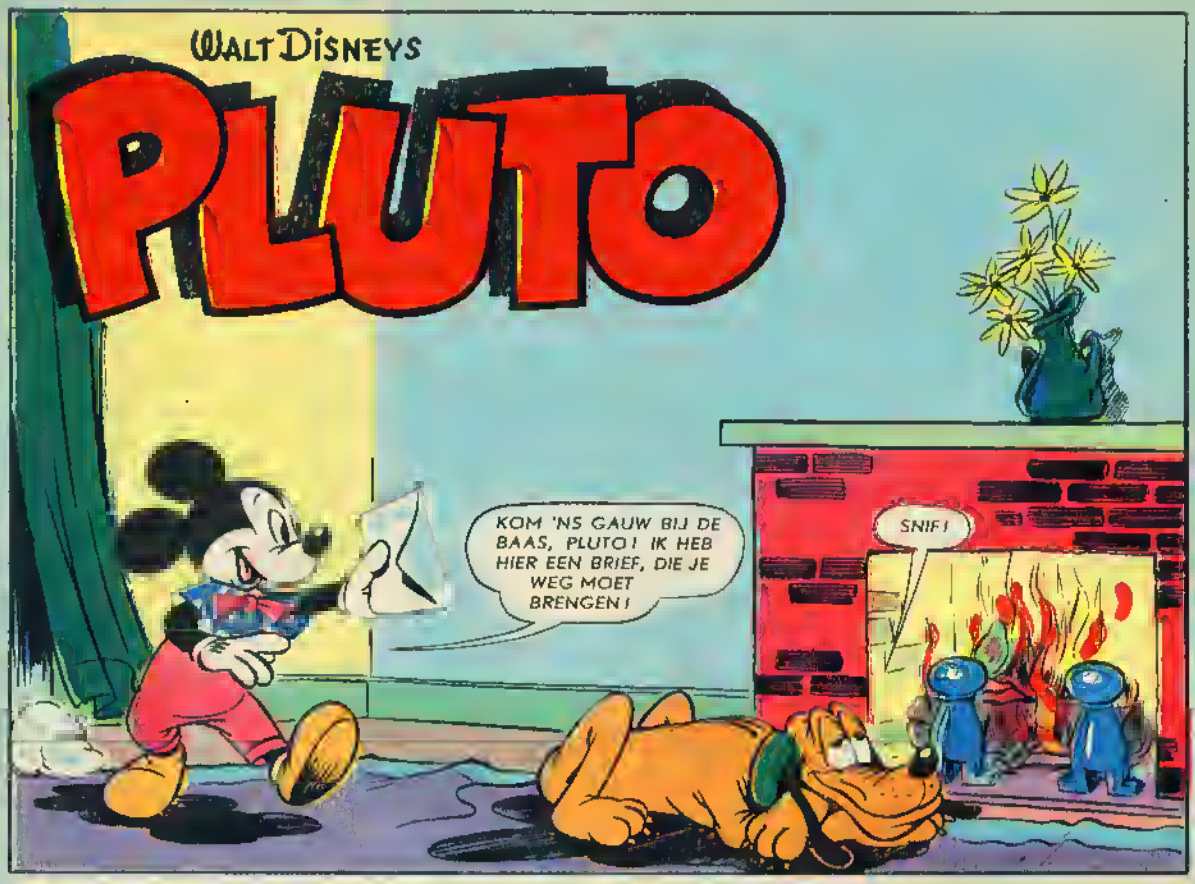

PLUTO HEEFT EEN HEKEL AAN BOODSCHAPPEN DOEN... MAAR EEN BOODSCHAP BIJ DE SLAGER IS WAT ANDERS!

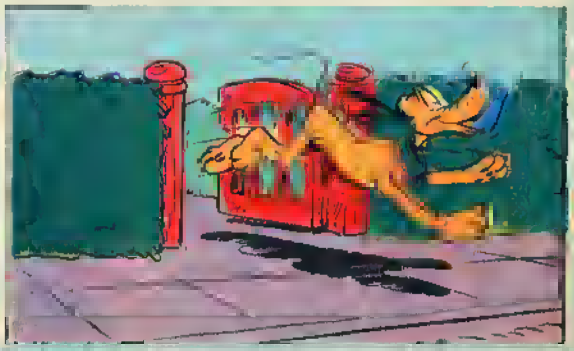

ALS HIJ ER AAN DENKT, WAT DIE ALLEMAAL IN Z'N WINKEL HEEFT HANGEN... BIEFSTUKKEN, HAAST ZO GROOT ALS PLUTO ZELF... EN RUNDERLAPJES EN LEKKERE DIKKE BLOEDWORSTEN... HELE VARKENS SOMS!

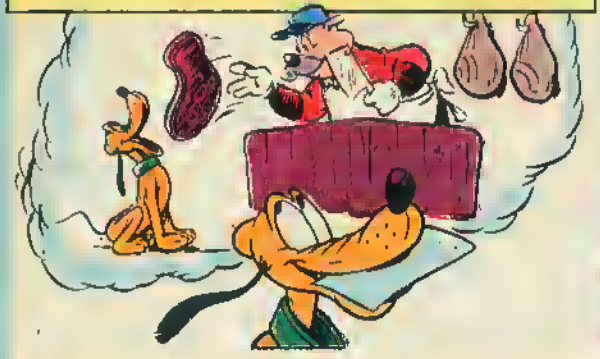

ALS JE ALLEEN DE LUCHT DAAR RUIKT, LOOPT HET WATER JE AL IN JE MOND! PLUTO IS IN DE WOLKEN, HIJ ZWEEFT GEWOON OVER DE STRAAT ALS HIJ AAN AL DIE HEERLIJKE DINGEN DENKT, DIE DE SLAGER HEEFT!

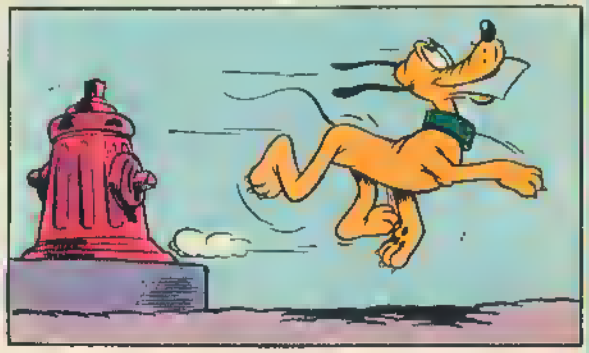

MAAR KIJK UIT, PLUTO! JE KUNT BETER MET JE POTEN OP DE GROND BLIJVEN!

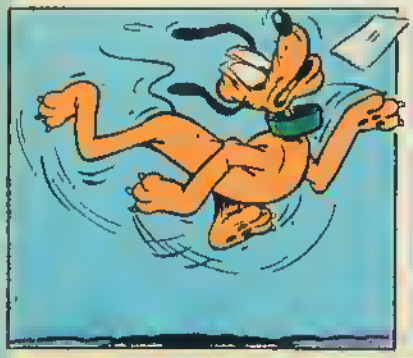

DAAR HEB JE 'T NU AL! EN IK HEB JE NOG ZO GEWAARSCHUWD!

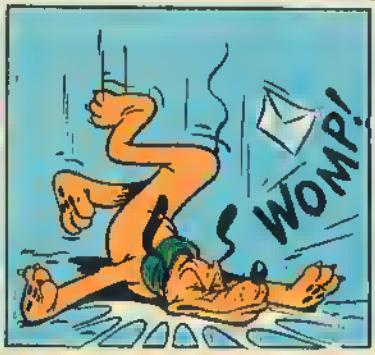

MAAR VANDAAG IS PLUTO DOOR NIETS UIT Z'N HUMEUR TE BRENGEN!

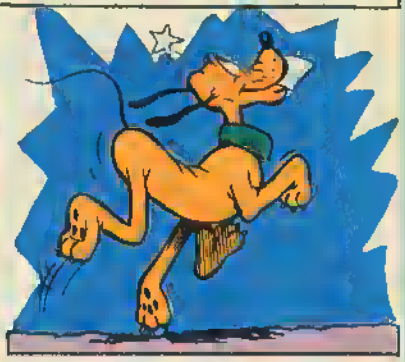

DOOR NIETS...? DAAR KOMT NERO AAN, PLUTO'S GROOTSTE VIJAND! DAT IS NATUURLIJK HEEL WAT ANDERS!

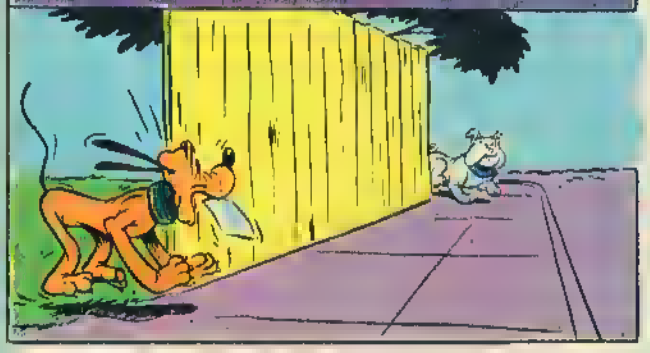

PLUTO HOOPT MAAR DAT NERO HEM NIET GEZIEN HEEFT! HIJ VINDT HEM REUZE VERVELEND... EN HIJ IS OOK EEN KLEIN BEETJE BANG VOOR HEM...

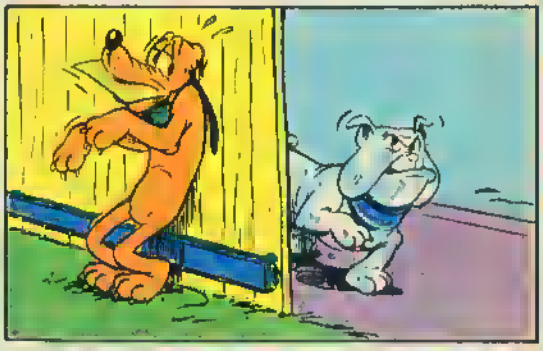

ALS DAT KROMBENIGE MORMEL ER ACHTER ZOU KOMEN DAT HIJ, PLUTO, OP WEG WAS NAAR DE SLAGER IN DE STAD OM ER IETS TE GAAN HALEN...

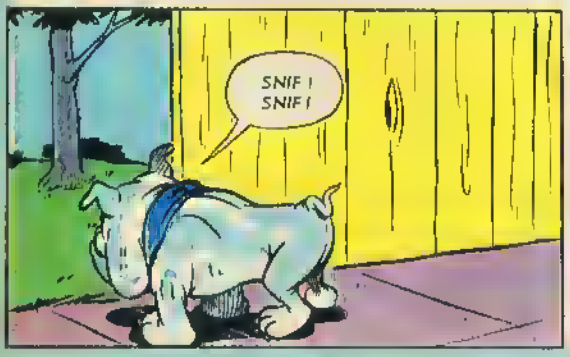

...ZOU HET HEEL ERG MOEILIJK WORDEN OM ONBESCHADIGD BIJ MICKEY TERUG TE KOMEN... MÉT ZIJN BOODSCHAP!

MAAR PLUTO IS EEN VERSTANDIGE HOND! HIJ HEEFT AL ZO VAAK IN ALLERLEI MOEILIJKHEDEN GEZETEN EN NOG STEEDS IS HIJ ER IEDERE KEER WEER ZONDER AL TE VEEL SCHADE OF SCHANDE UITGEKOMEN...

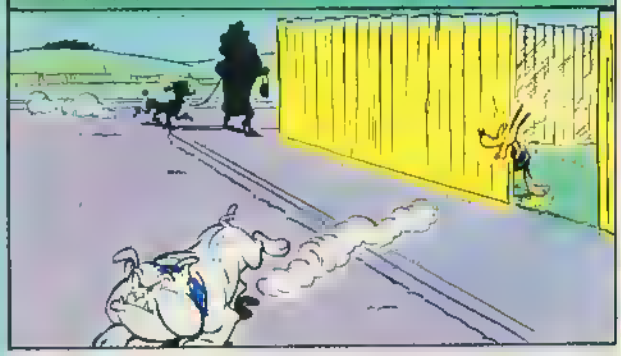

WIE NIET STERK IS, MOET SLIM ZIJN, DENKT PLUTO... EN SLIM IS HIJ! DAT ZIEN JULLIE WEL! HIJ GAAT PRECIES ACHTER DE POEDEL LOPEN, DIE NET VOORBIJ KOMT, ZODAT ER HAAST NIETS VAN HEM TE ZIEN IS!

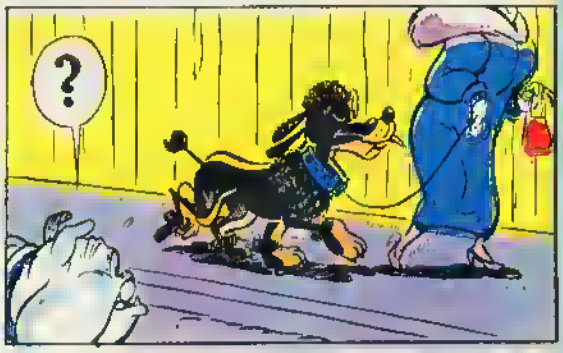

GELUKKIG KOMT DE MEVROUW MET DE POEDEL LANGS DE SLAGER EN ZO LUKT HET PLUTO ONGEHINDERD OP DE PLAATS VAN BESTEMMING AAN TE KOMEN...

AHA, DAAR HEBBEN WE PLUTO! JIJ KOMT ME ZEKER EEN BRIEFJE VAN MICKEY BRENGEN, HÈ? IK ZAL 'NS KIJKEN WAT HIJ WIL HEBBEN!

WOEF!

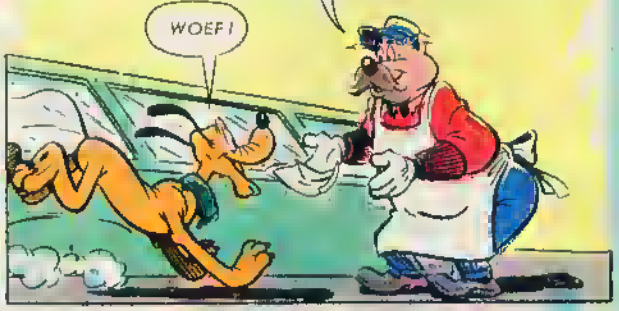

HM... BESTE SLAGER... VOOR EEN HEEL BIJZONDERE GELEGENHEID... EEN VAN UW GROOTSTE EN LEKKERSTE... ZOZO...

HIER IS EEN WORSTJE, PLUTO! DAT LUST JE WEL, HÈ? EET MAAR LEKKER OP, DAN ZAL IK INTUSSEN HET PAKJE VOOR JE BAAS KLAARMAKEN.

HM, DAT SMAAKT VERRUKKELIJK! WAT ZOU 'N HONDELEVEN ZIJN ZONDER SLAGERS?

PLUTO ZOU DAAR NIET ZO RUSTIG ZIJN BLIJVEN ZITTEN ALS HIJ GEWETEN HAD, DAT NERO INMIDDELS OP DE GEUR VAN AL DAT VLEES IS AFGEKOMEN...

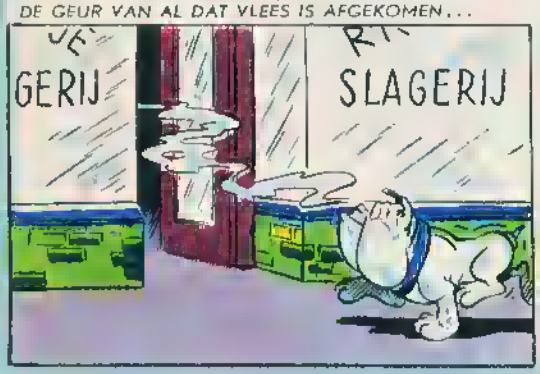

...EN NU BUITEN VOOR DE DEUR VAN DE WINKEL STAAT! EN DAN ZOU HIJ OOK NIET HET PAKJE ZO OPGEWEKT VAN DE SLAGER HEBBEN AANGENOMEN! VOOR DE ZEKERHEID...

...KIJKT HIJ VOORZICHTIG OM HET HOEKJE VAN HET PORTIEK... EERST NAAR LINKS... EN DAN NAAR RECHTS... ER IS GEEN MENS TE ZIEN, EN WAT BELANGRIJKER IS: GEEN HOND OOK GELUKKIG!

R.RUNDJES SLAGERIJ

R.RUNDJES SLAGERIJ

ALLES IS VEILIG! HIJ KAN ONGEHINDERD NAAR HUIS DENKT HIJ!

MAAR OOK EEN HOND KOMT SOMS...

SMAK!

...VOOR HEEL VREEMDE VERRASSINGEN! OPEENS STRUIKELT HIJ!

HELEMAAL VERBAASD KIJKT PLUTO OP... IN EEN BEK VOL BLIKKERENDE, SPITSE TANDEN... DAN WEET PLUTO WIE HEM HEEFT LATEN STRUIKELEN!

VLAK VOOR DE NEUS VAN NERO GRAAIT PLUTO HET PAKJE WEG!

KOING!

ZELFS EEN STEVIGE HOND ALS NERO KAN ER NIET TEGEN ALS EEN PLANK ZO HARD TEGEN Z'N KIN SLAAT... HEEL TEVREDEN WANDELT PLUTO DOOR NAAR HUIS...

DAT HEEFT HIJ HEM TOCH MAAR WEER 'NS MOOI GELEVERD, VINDT HIJ! WAT DACHT HIJ WEL, DIE NERO! ALS IEMAND VAN HEM EEN PAKJE WIL AFPAKKEN, MOET HIJ VROEGER OPSTAAN! MAAR KIJK UIT, PLUTO... ACHTER JE...

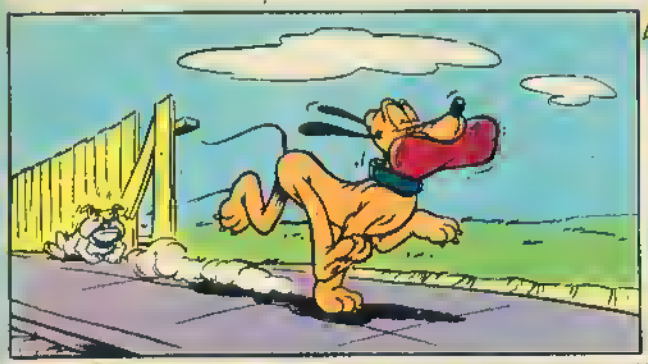

JE KENT NERO GOED GENOEG OM TE KUNNEN WETEN DAT DIE IETS NIET GAUW OPGEEFT!

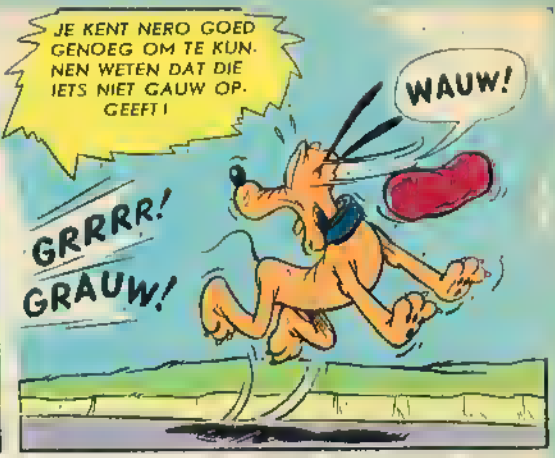

ER ZIJN VAN DIE MOMENTEN, WAAROP PLUTO VRESELIJK GRAAG EEN HAZEWINDHOND ZOU WILLEN ZIJN...

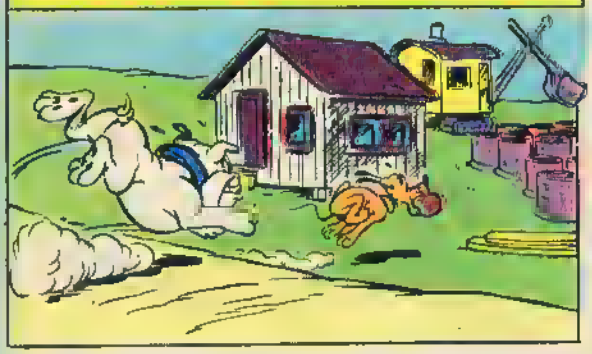

MAAR DIE WENS VAN HEM IS NOG NOOIT IN VERVULLING GEGAAN... DUS LIJKT HET HEM MAAR HET BESTE OM ZO GAUW MOGELIJK ERGENS DEKKING TE ZOEKEN!

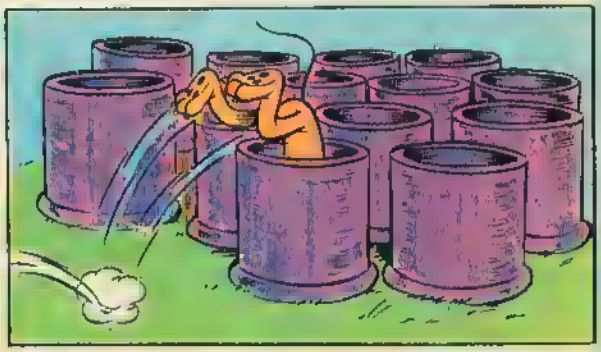

DAT IS DOM VAN JE, PLUTO! WAAROM BEN JE IN ZO'N BUIS GEKROPEN? NU HEEFT NERO JE NATUURLIJK ZO TE PAKKEN! DAAR KOMT HIJ AL AAN...

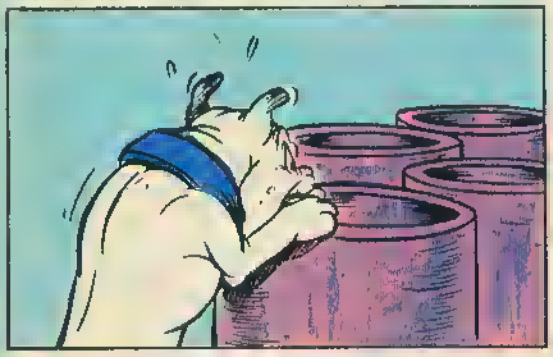

HÉ, HOE HEB JE DAT NU KLAAR GESPEELD, PLUTO? JE BENT TOCH NIET ZO DOM ALS JE ER UIT ZIET, GELOOF IK!

NU IS HIJ DAAR WEER OPEENS...

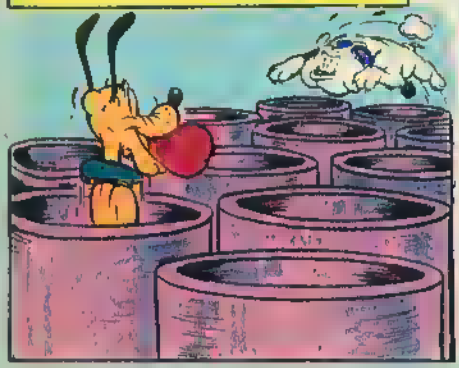

EN DAN WEER DAAR!

DAT IS NOG 'NS EEN LEUK SPELLETJE, VINDT PLUTO, DIE VAN DE ENE BUIS IN DE ANDERE KRUIPT EN NERO VAN LINKS NAAR RECHTS ZIET SPRINGEN, ZONDER OOK MAAR IETS DICHTER BIJ HEM IN DE BUURT TE KOMEN! JA...

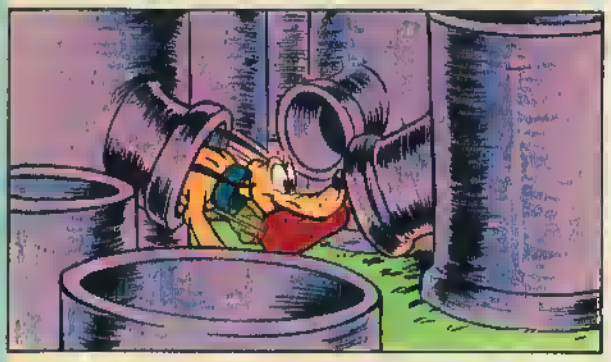

...PLUTO VINDT HET WEL LEUK... TOT NU TOE TENMINSTE!

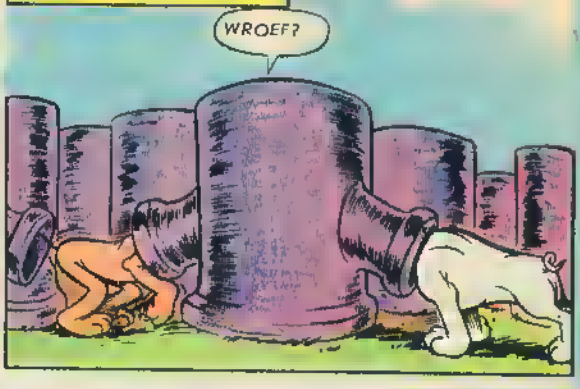

MAAR DAN OPEENS LIJKT HET HEM TOCH VEILIGER OM EEN ANDER PLAATSJE TE GAAN ZOEKEN!

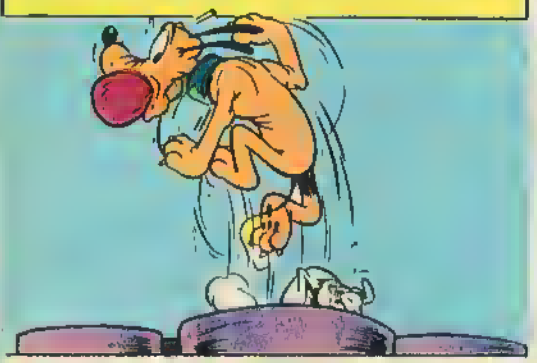

NERO ZIT HEM NU VLAK OP Z'N HIELEN...

HÉ, PLUTO! WAT IS DAT NOU? JE BENT GEEN VOGEL!

MET EEN FRAAIE ZWEEFDUIK KOMT PLUTO BOVENOP DE GRIJPER VAN EEN GRAAFMACHINE... DAT MOET IEMAND HEM MAAR EENS NA DOEN!

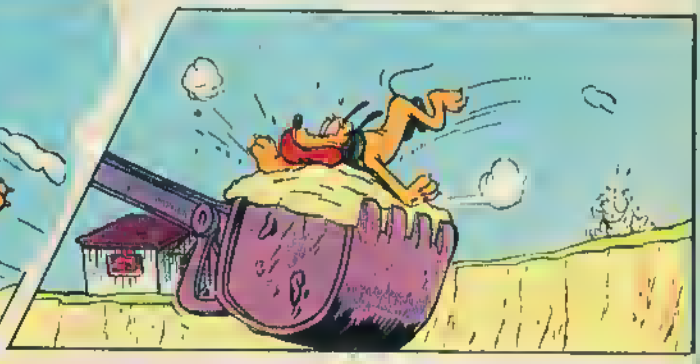

ALS DE GRIJPER LEEG GEKIEPT WORDT, SPRINGT HIJ EENVOUDIG NAAR BENEDEN EN DAN...

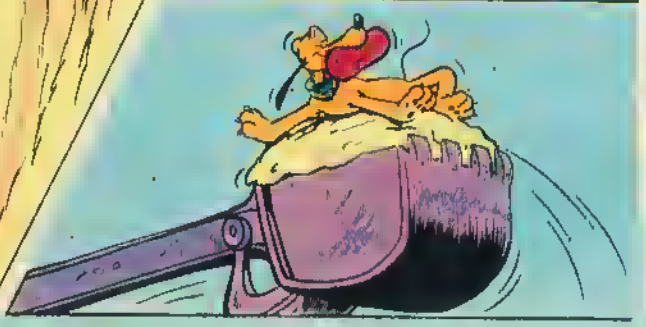

OEI! DAAR KLINKT EEN FLUITJE... HET IS TIJD OM TE GAAN ETEN!

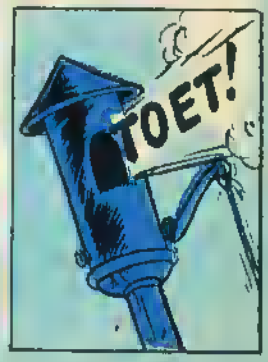

DE WERKMANNEN LATEN METEEN ALLES IN DE STEEK EN RENNEN MET HUN BROODTROMMELTJES NAAR HET HUTJE...

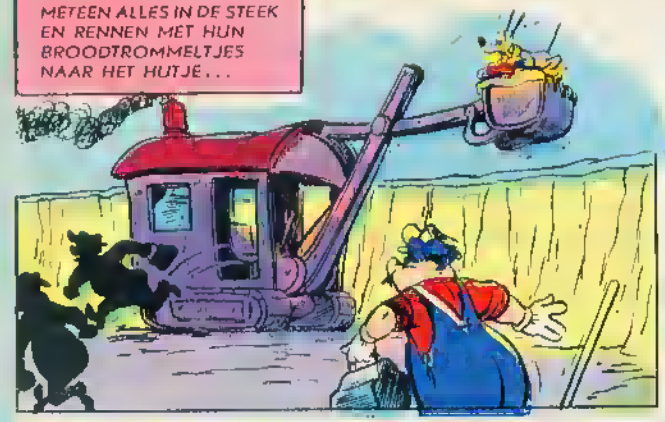

EN HEEL ALLEEN, HOOG BOVEN DE GROND, BLIJFT PLUTO ACHTER... HOE MOET HIJ HIER VAN AF KOMEN? SPRINGEN? DAT DURFT HIJ NIET... EN HET ALLERERGSTE VAN ALLES IS...

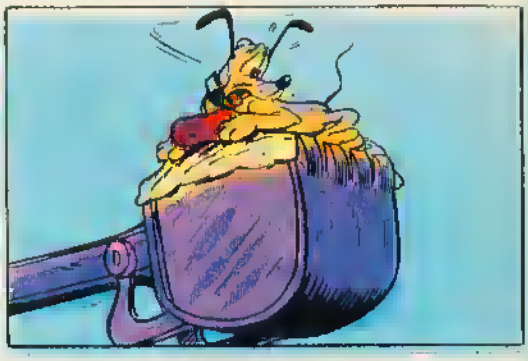

...DAT ER VOOR HEM NIETS TE ETEN IS!!

OF TOCH WEL MISSCHIEN? HIJ HEEFT NOG ALTIJD HET PAKJE... WAT ZOU DE SLAGER DAAR INGESTOPT HEBBEN?

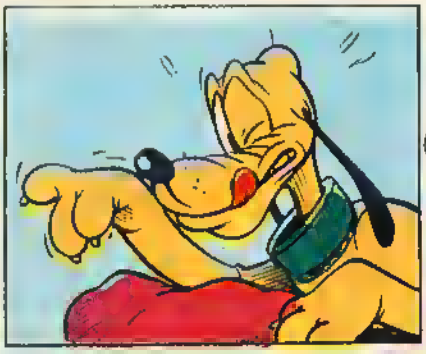

VOORUIT PLUTO! JE WILT TOCH GEEN HONGER LIJDEN!

MAAK HET OPEN! KIJK WAT ER IN ZIT! ALS JIJ HET NIET OP EET, PAKT NERO 'T STRAKS!

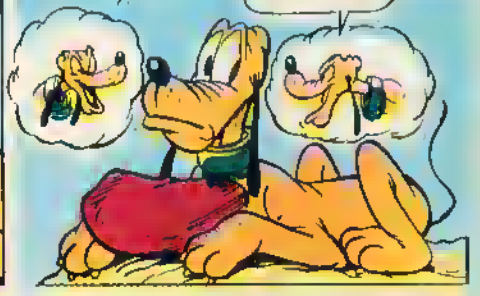

EN DAAR HEB JE TOCH ZEKER AL DIE MOEITE NIET VOOR GEDAAN?! VOORUIT MAAR!

WRAF!

NEE, PLUTO! DAT MAG NIET! MICKEY REKENT OP JE, DAT WEET JE BEST!

PLUTO HOEFT MICKEY'S NAAM MAAR EVEN TE HOREN OM WEER EEN BRAVE HOND TE WORDEN.

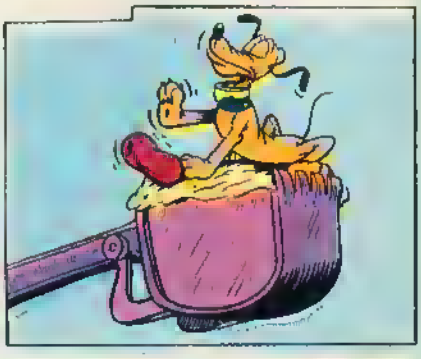

MAAR JE HEBT VAN DIE DAGEN, WAAROP NIET ALLES MEE ZIT...

WOEF?!

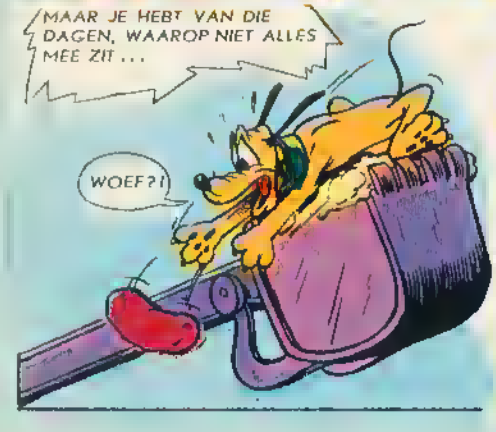

HET PAKJE VALT NAAR BENEDEN... RECHT VOOR DE POTEN VAN NERO!

GRRRAUW!

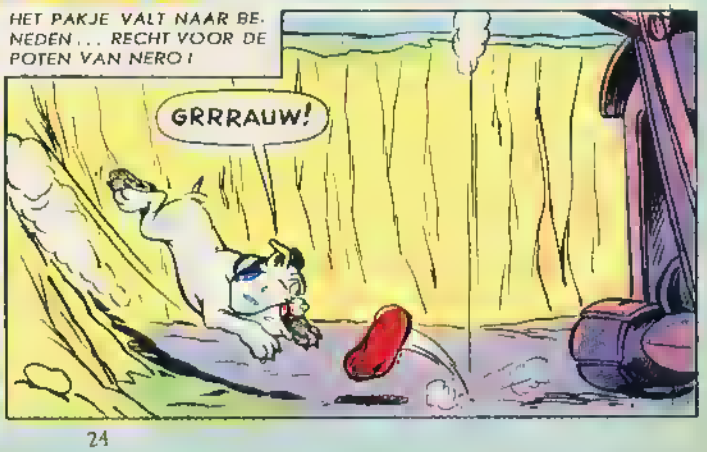

DAT HEB JE ER NOU VAN ALS JE 'NS EEN KEER EEN NETTE, BRAVE NOBELE HOND WILT ZIJN, DENKT PLUTO... HAD IK 'T NU TOCH MAAR OPGEGETEN...

SLIK!

WACHT 'NS... HIJ KAN NERO ER ZO MAAR NIET MEE VAN-DOOR LATEN GAAN! HIJ MOET ER IETS AAN DOEN... AL IS HET DAN WEL EEN BEETJE GEVAARLIJK!

ALS HIJ NU 'NS PRECIES IN DAT PLASJE SPRONG...

JAMMER, PLUTO, HET SCHEEL-DE NIET VEEL. MAAR IN IEDER GEVAL WAS HET EEN MOOIE DUIK VAN JE!

PLOMPS!

MAAR WAAR IS NERO GEBLE-VEN?... EN HET PAKJE?... DAT IS OP HET OGENBLIK HET BE-LANGRIJKSTE!

MICKEY REKENT ER NU EENMAAL OP DAT HIJ, PLUTO, HET PAKJE ONBESCHADIGD THUIS ZAL AFLEVEREN...

GRRRRR-R-R!

...EN PLUTO ZOU HEM NIET GRAAG TELEURSTELLEN! ALS EEN RAKET KOMT HIJ OP NERO AANGESUISD...

...EN DAN VOLGT ER ZO'N VERWARD GEVECHT, DAT JE HAAST NIET EENS MEER KUNT ZIEN WAT NU PRECIES PLUTO IS EN WAT NERO...

GRRR! GRAUW! GRRR! WOEF! WRAF! WAUW!

NERO MAAKT ZICH DAN VRESELIJK KWAAD EN HEEFT NIET EENS IN DE GATEN DAT PLUTO ER TUSSEN UIT KNIJPT!

WRAF! GRRR! GRRR! WOEF! WRAF! GRAUW!

MAAR ALS NERO OPEENS ZIET DAT HIJ MET ZICH-ZELF AAN 'T VECHTEN IS EN DAT PLUTO MET HET PAKJE WEGRENT, GAAT HIJ HEM ACHTERNA!

EN DAN MERKT PLUTO TOT Z'N GROTE SCHRIK, DAT NERO NET EEN KLEIN BEETJE HARDER KAN LOPEN DAN HIJ .. EN DAT HIJ STEEDS DICHTERBIJ KOMT... ZODAT HIJ ER HEEL GAUW IETS OP ZAL MOETEN ZIEN TE VINDEN...

STADS PARK

GOED ZO, PLUTO! MET EEN REUSACHTIGE SPRONG WERPT HIJ ZICH OP DE RUG VAN EEN PAARD, DAT VERSCHRIKT...

..OPKIJKT EN ER DAN METEEN VANDOOR GAAT! PLUTO HOUDT ZICH KRAMPACHTIG AAN HET ZADEL VAST.

MAAR ALS JE EEN PAARD OPZOEKT, WAARMEE JE OP DE VLUCHT WILT SLAAN, KUN JE BETER GEEN POLITIEPAARD NEMEN!

STOP!

ZO, DAAR HEB IK JE! KALM!

LIEVE HELP! HEB JE OOIT VAN JE LEVEN ZOIETS MEEGEMAAKT! EEN HOND DIE OP EEN PAARD RIJDT?!

EN DAN GAAT DE JACHT WEER TE POOT VERDER... DOOR STRATEN... OVER SCHUTTINGEN... DOOR TUINEN... OM DUIZEND BOCHTEN... EN NERO KOMT MAAR STEEDS DICHTERBIJ... STEEDS DICHTERBIJ...

PLUTO DENKT ER EENVOUDIG NIET AAN OM HET NU OP TE GEVEN! MET INSPANNING VAN AL Z'N KRACHTEN PROBEERT HIJ NERO VOOR TE BLIJVEN... ZE ZIJN NU VLAK BIJ HUIS GEKOMEN...

MICKY MOUSE

NOG EEN PAAR FLINKE SPRONGEN EN DAN BEN JE ER, PLUTO! VOORUIT NOU, ZET 'M OP!

HIJ HEEFT 'T GEHAALD EN Z'N VIJAND ZIT KLEM!

TWENG!

HA! PLUTO EN NERO! DAT KOMT NOG 'NS GOED UIT!

KALM MAAR, JONGEN, RUSTIG! ZO'N HAAST IS ER NU OOK WEER NIET BIJ, HOOR! GEEF HET PAKJE MAAR 'NS GAUW AAN DE BAAS! JE BENT...

... ZEKER WEL HEEL NIEUWS-GIERIG WAT ER IN ZIT, HÈ? EEN HEERLIJKE KLUIF!

?

HOORT PLUTO DAT GOED? EEN KLUIF! DAN HEEFT HIJ IN IEDER GEVAL NIET VOOR NIETS ZO HARD GELOPEN!

KIJK 'NS, NERO! IK HOORDE DAT JE VANDAAG JARIG BENT EN DAAROM HEB IK PLUTO DIT VOOR JE LATEN HALEN!

BOMP!

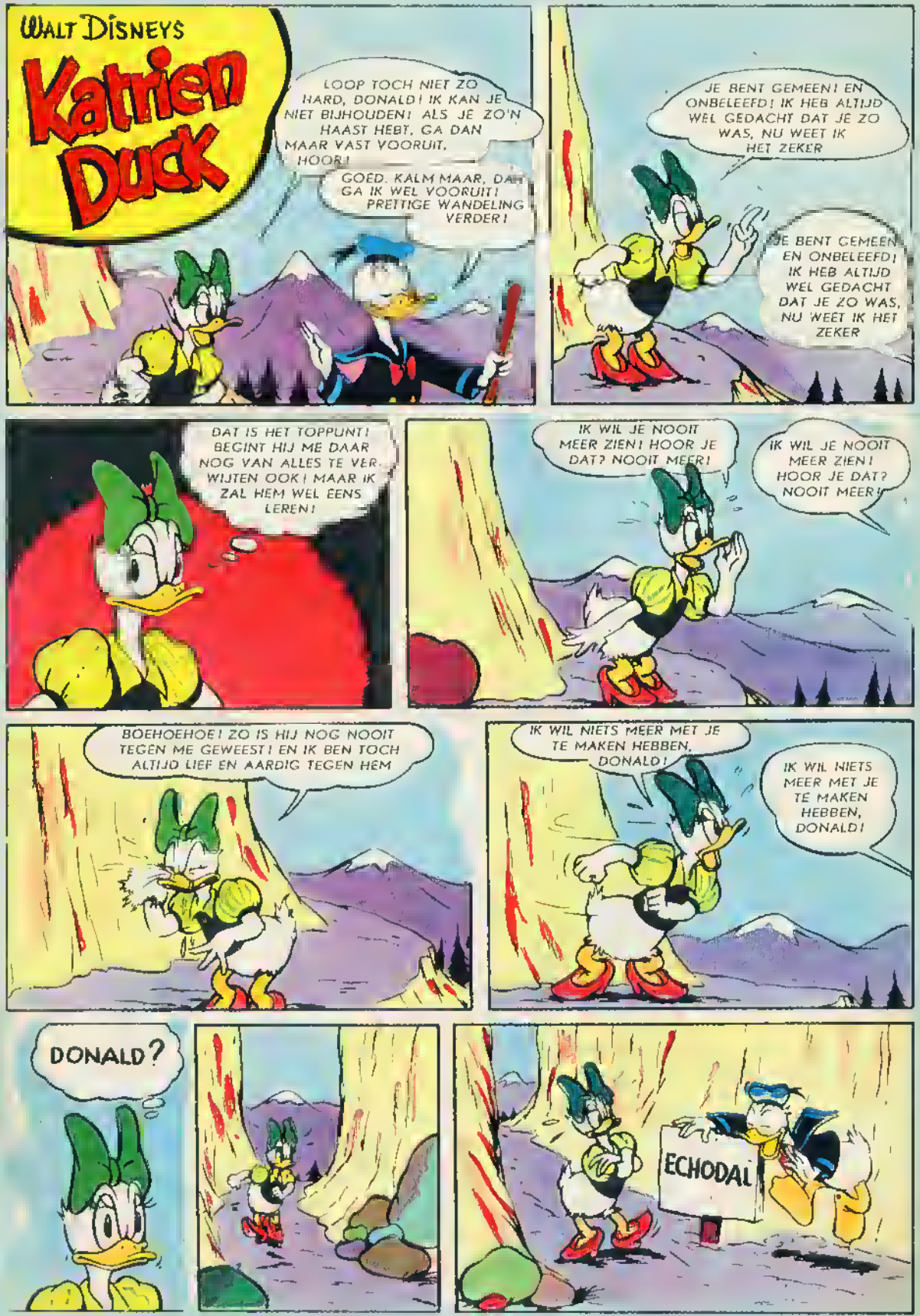
WALT DISNEYS
Katrien Duck
LOOP TOCH NIET ZO HARD, DONALD! IK KAN JE NIET BIJHOUDEN! ALS JE ZO'N HAAST HEBT, GA DAN MAAR VAST VOORUIT, HOOR!
GOED. KALM MAAR, DAT GA IK WEL VOORUIT! PRETTIGE WANDELING VERDER!
JE BENT GEMEEN! EN ONBELEEFD! IK HEB ALTIJD WEL GEDACHT DAT JE ZO WAS, NU WEET IK HET ZEKER
JE BENT GEMEEN EN ONBELEEFD! IK HEB ALTIJD WEL GEDACHT DAT JE ZO WAS, NU WEET IK HET ZEKER
DAT IS HET TOPPUNT! BEGINT HIJ ME DAAR NOG VAN ALLES TE VERWIJTEN OOK! MAAR IK ZAL HEM WEL EENS LEREN!
IK WIL JE NOOIT MEER ZIEN! HOOR JE DAT? NOOIT MEER!
IK WIL JE NOOIT MEER ZIEN! HOOR JE DAT? NOOIT MEER!
BOEHOEHOE! ZO IS HIJ NOG NOOIT TEGEN ME GEWEEST! EN IK BEN TOCH ALTIJD LIEF EN AARDIG TEGEN HEM
IK WIL NIETS MEER MET JE TE MAKEN HEBBEN, DONALD!
IK WIL NIETS MEER MET JE TE MAKEN HEBBEN, DONALD!
DONALD?
ECHODAL

TOM POES EN DE KOENE SPEURDER

BIJ DE OUDE MAGISTER DUTTEL WAS EEN TOVERBOEK GESTOLEN EN HEER BOMMEL, DIE EEN BEROEMD SPEURDER WILDE WORDEN, ZOU DIT GAAN OPSPOREN. HIJ WAS ER VAST VAN OVERTUIGD, DAT DE MARKIES DE CANTECLER DE SCHULDIGE WAS EN SLOOP DIENS KASTEEL BINNEN. TOM POES ECHTER VOND DAT DE AANWIJZINGEN NOGAL VAAG WAREN.

DE MARKIES, ONBEWUST VAN ZIJN BESPIEDERS, WAS INDERDAAD OP EEN VERDACHTE MANIER AAN HET ROMMELEN.

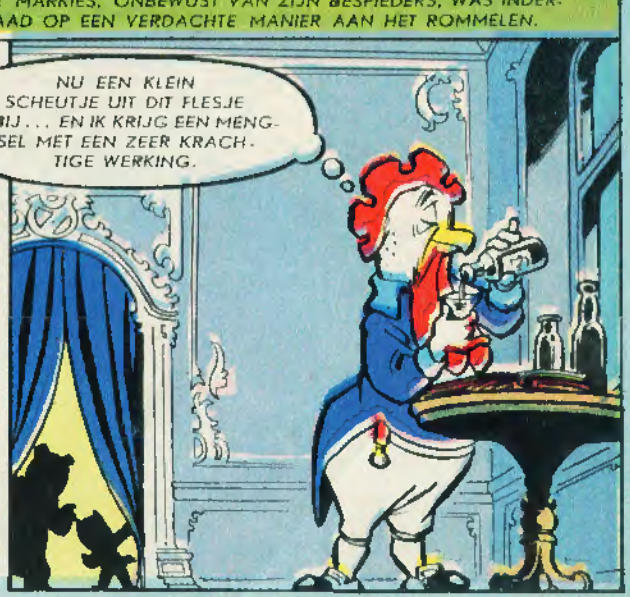

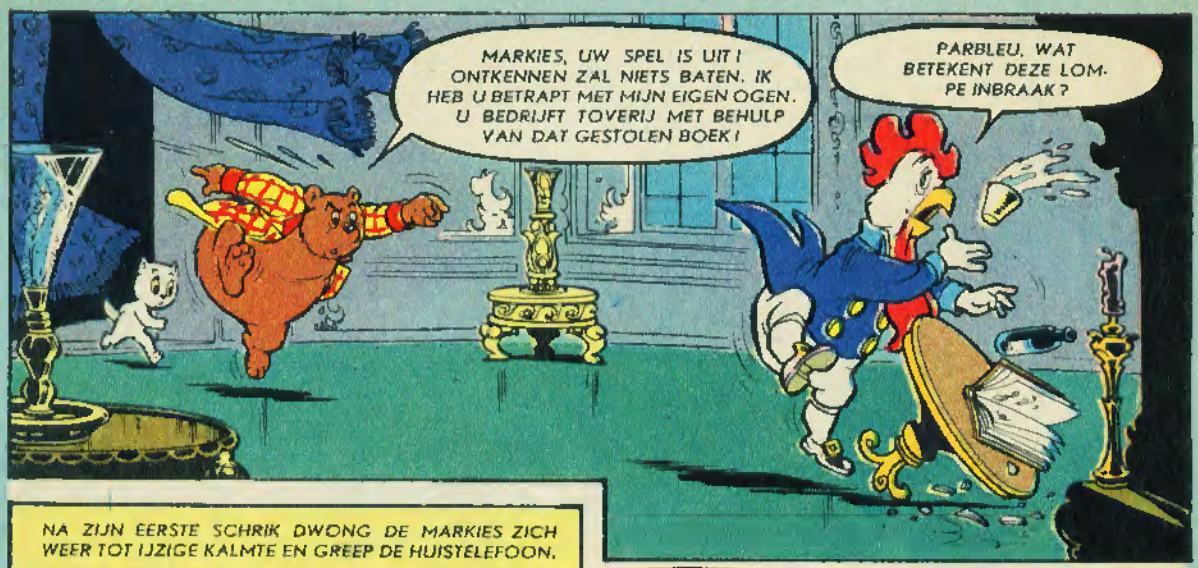

NA ZIJN EERSTE SCHRIK DWONG DE MARKIES ZICH WEER TOT IJZIGE KALMTE EN GREEP DE HUISTELEFOON.

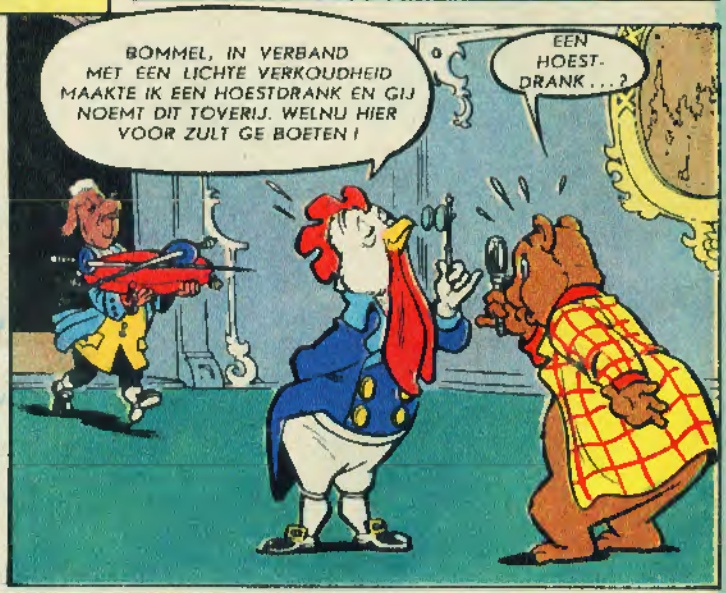

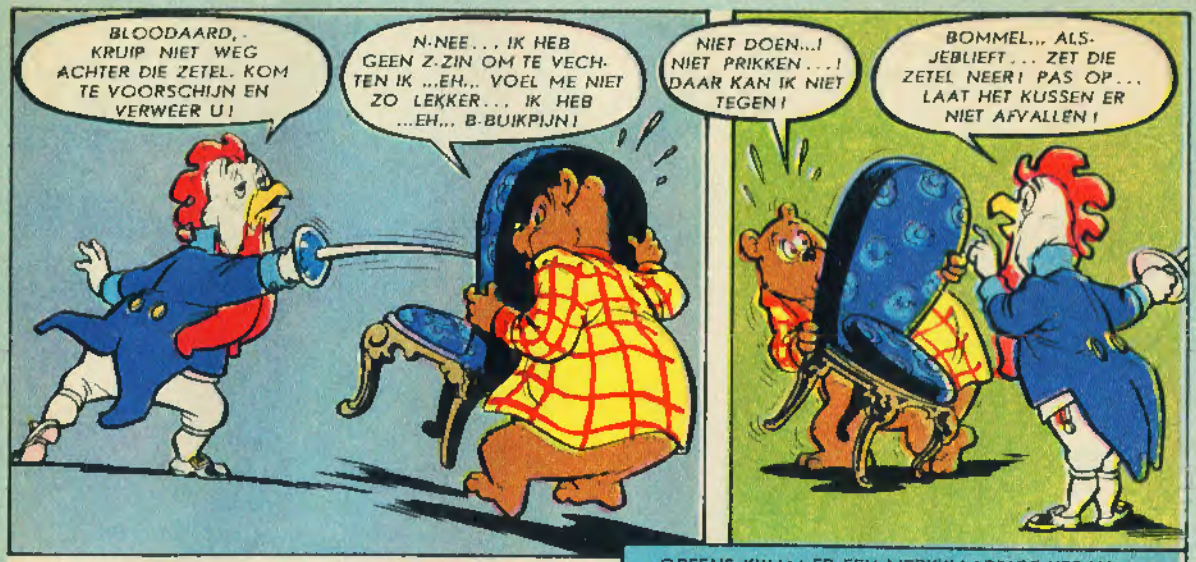

OPEENS KWAM ER EEN MERKWAARDIGE VERANDE. RING OVER DE MARKIES.

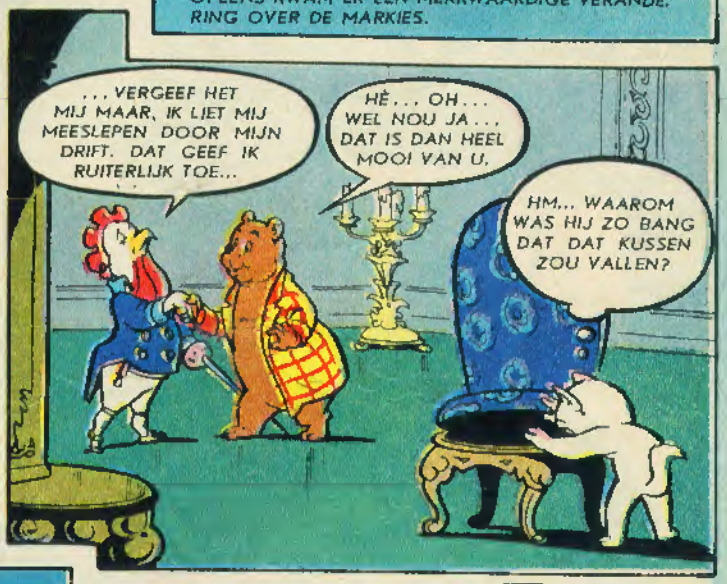

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à 13,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. · Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.